

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

ผลดี บุญมีรอด

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

THE FACTORS AFFECTING THE SUCCESSFUL IMPLEMENTATION
OF THE DISASTER ASSISTANCE POLICY OF THE SUB-DISTRICT
ADMINISTRATION ORGANIZATIONS IN SAMUT SONGKRAM

Phussdee Boonmerod

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2016

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

ผุสดี บุญมีรอด

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

THE FACTORS AFFECTING THE SUCCESSFUL IMPLEMENTATION
OF THE DISASTER ASSISTANCE POLICY OF THE SUB-DISTRICT
ADMINISTRATION ORGANIZATIONS IN SAMUT SONGKRAM

Phussdee Boonmerod

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2016

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ใบรับรองการค้นคว้าอิสระ
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ชื่อการค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวสุสติ บุญมีรอด
วิชาเอก	นวัตกรรมการบริหารการจัดการรัฐกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.อ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุดม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอนุมัติให้การศึกษาอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

..... ผู้อำนวยการวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
(นายรพี ม่วงนนท์)

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ดร.ทศวน ชูเพ็ญ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี ฉิรินง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.อ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุดม)

Independent Study Certificate
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Independent Title   The Factors Affecting the Successful Implementation of
the Disaster Assistance Policy of the Sub-District
Administration Organizations in Samut Songkram

Researcher   Miss Phussdee Boonmerod

Major   Innovative Public Administration and Management

Advisor   Assistant Professor Col. Vorasit Chareonput, Ph.D.

Rajamangala University of Technology Rattanakosin approved this independent study in partial fulfillment of the requirements for the Degree of Master of Public Administration.

..... Director of College of Innovation Management
(Mr. Rapee Moungnont)

Independent Study Committee

..... Chairperson
(Hhakuan Choopen, Ph.D.)

..... Member
(Assistant Professor Pensri Chirinang, Ph.D.)

..... Member
(Assistant Professor Col. Vorasit Chareonput, Ph.D.)

ใบรับรองการค้นคว้าอิสระ
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ชื่อการค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวสุสติ บุญมีรอด
วิชาเอก	นวัตกรรมการบริหารการจัดการรัฐกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.อ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุดม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์อนุมัติให้การศึกษาอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

..... ผู้อำนวยการวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
(นายรพี ม่วงนนท์)

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ดร.ทศวน ชูเพ็ญ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี ฉรินัง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.อ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุดม)

Independent Study Certificate
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Independent Title   The Factors Affecting the Successful Implementation of
the Disaster Assistance Policy of the Sub-District
Administration Organizations in Samut Songkram

Researcher   Miss Phussdee Boonmerod

Major   Innovative Public Administration and Management

Advisor   Assistant Professor Col. Vorasit Chareonput, Ph.D.

Rajamangala University of Technology Rattanakosin approved this independent study in partial fulfillment of the requirements for the Degree of Master of Public Administration.

..... Director of College of Innovation Management
(Mr. Rapee Moungnont)

Independent Study Committee

..... Chairperson
(Hhakuan Choopen, Ph.D.)

..... Member
(Assistant Professor Pensri Chirinang, Ph.D.)

..... Member
(Assistant Professor Col. Vorasit Chareonput, Ph.D.)

ชื่อการศึกษาอิสระ	ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวผุสดี บุญมีรอด
ชื่อปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.อ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุด
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ กับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (3) เพื่อพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 305 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน การวิเคราะห์ค่าเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติประกอบด้วย ด้านประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน และด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร

2) ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญ

3) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ สามารถอธิบายความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

คำสำคัญ: การนำนโยบายไปปฏิบัติ, การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก.....

Independent Study Title	The Factors Affecting the Successful Implementation of the Disaster Assistance Policy of the Sub-District Administration Organizations in Samut Songkram
Researcher	Miss Phussdee Boonmerod
Degree Sought	Master of Public Administration
Advisor	Assistant Professor Col. Vorasit Chareonput, Ph.D.
Academic Year	2016

Abstract

The research aimed to (1) study affecting factors of successful implementation disaster policy implementation Samut Songkram Sub-District organization. (2) to study correlation among affecting factors of helping disaster victims with the successes of policy implementation (3) to predict the success of policy implementation.

The study employed quantitative research, Population were personnel at Sub-District Administration Organization, Questionnaires were used for data collection. Descriptive statistics were percentages means, standard duration. Inferential Statistical were Pearson's and multiple regression.

The findings were as follows;

1) The success of policy implementation came from effective performance, there personnel, and the quality of personnel ($\bar{X} = 4.26$), effecting factors were, standardization and objective factors was high level ($\bar{X} = 4.04$), performance of administration at moderate level ($\bar{X} = 4.00$), personal qualification at moderate level ($\bar{X} = 3.30$) consecutively.

2) There was significant correlation between affecting factors and the success of policy implementation.

3) The effecting factors could be used to explain the successes of, the policy implementation,

Keywords: Disaster Assistance Policy, Policy Implementation

Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ผศ.พ.อ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพฒ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้ความรู้คำแนะนำตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสำเร็จ สมบูรณ์อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและความเอาใจใส่และขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.หรรณ ชูเพ็ญ ประธานกรรมการสอบการศึกษาอิสระ ที่ให้คำแนะนำข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ร.ศ.ดร.เพ็ญศรี ฉรินัง ที่สละเวลารับเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบการศึกษาอิสระและให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขในการวิจัย

ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณของบิดามารดา ตลอดจนครอบครัว ที่คอยเป็นกำลังใจ มาโดยตลอด ในการนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสาทวิชาความรู้ต่างๆ แก่ผู้วิจัยรวมถึงเพื่อน ๆ ที่ร่วมศึกษาปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต ทุกท่าน การค้นคว้าอิสระนี้ถึงแม้จะมีชื่อผู้วิจัยเพียงคนเดียว แต่ผู้อยู่เบื้องหลังในการให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำในการแก้ไขเนื้อหาที่เกี่ยวข้องจนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีที่มีส่วนช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในด้านที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย

ผุสดี บุญมีรอด

ธันวาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	10
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	10
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	22
2.3 บริบทของจังหวัดสมุทรสงคราม	40
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	55
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	56
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	56
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	59
3.5 การตีค่าความสัมพันธ์ r โดยสังเขป	60

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย	61
4.1 ปัจจัยภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	62
4.2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการ ให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	64
4.3 ระดับผลของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยของ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ	65
4.4 การทดสอบสมมติฐาน.....	66
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ	77
5.1 สรุปผลการวิจัย	77
5.2 อภิปรายผลการศึกษาวิจัย	78
5.3 ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	89
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	90
ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัยและหาค่าความเที่ยงตรง	96
ประวัติผู้วิจัย	111

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
2.1	ที่มาของแนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	10
2.2	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม.....	43
2.3	สถิติสถานการณ์ภัยจากอุบัติเหตุทางถนนของจังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. 2555 – 2557	44
2.4	สถิติสถานการณ์อัคคีภัยของจังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. 2555 –2557	45
2.5	สถิติสถานการณ์วาตภัยของจังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. 2555 –2557.....	45
2.6	ผลงานข้อค้นพบของนักวิชาการ	50
3.1	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ ด้วยสถิติเพียร์สัน อาร์	59
4.1	ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	61
4.2	ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย	62
4.3	ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	63
4.4	ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ด้านทรัพยากรของนโยบาย	64
4.5	ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร.....	65
4.6	ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนอง	66
4.7	ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ด้านลักษณะขององค์กร	67
4.8	ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร.....	68
4.9	ระดับผลของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ.....	69
4.10	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา.....	71
4.11	แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอนระหว่างความสำเร็จของการนำ นโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ.....	72

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ตัวแบบทางทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ	15
2.2 แผนที่จังหวัดสมุทรสงคราม.....	41
2.3 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	54

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 284 ได้มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งมีเนื้อหาสาระในการกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยพยายามถ่ายโอนภารกิจหน้าที่หลายประการที่รัฐดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน และภารกิจเดียวกันนั้นเององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถรับผิดชอบในการดำเนินการได้ รวมทั้งกำหนดให้มีการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมกับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้กำหนดให้มีคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการ(วุฒิสาร ตันไชย, 2544, หน้า 2)

แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 มาตรา 16 (10) ได้ถูกกำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีภารกิจที่จะถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวม 6 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, 2545, หน้า 210-212)

การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดยทั่วไปหลักการในการจัดระเบียบการปกครองประเทศ หรือเรียกกันว่า การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ที่นิยมใช้อยู่ในประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศที่มีรูปแบบรัฐเป็นแบบรัฐรวม (Union State) มักใช้หลักสำคัญสองหลัก คือ หลักการรวมอำนาจการปกครอง และหลักการกระจายอำนาจการปกครอง แต่สำหรับประเทศที่มีรูปแบบรัฐเป็นแบบรัฐเดี่ยว (Unitary State) เช่น ไทย ฝรั่งเศส และญี่ปุ่น ต่างก็นิยมใช้ หลักการจัดระเบียบการปกครองประเทศออกเป็นสามหลักได้แก่

- 1) หลักการรวมอำนาจ (Centralization)
- 2) หลักการแบ่งอำนาจ (Deconcentration)
- 3) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization)

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินไทยในปัจจุบันเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พุทธศักราช 2534 ซึ่งจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินดังนี้

1. การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลางได้นำเอาหลักของการรวมอำนาจมาใช้เป็นหลักสำคัญ ได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรีกระทรวง และกรมต่าง ๆ

2. การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคซึ่งนำเอาหลักการแบ่งอำนาจมาใช้เป็นหลักสำคัญได้แก่ จังหวัดและอำเภอ

3. การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งนำเอาหลักการกระจายอำนาจมาใช้เป็นหลักสำคัญ ค้นได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และการปกครองพิเศษ (กรุงเทพมหานคร, เมืองพัทยา)

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นจังหวัดในภาคกลาง (หน่วยงานบางแห่งถือเป็นส่วนหนึ่งของภาคตะวันตก) มีขนาดพื้นที่เล็กที่สุดของประเทศ คือประมาณ 416.707 ตารางกิโลเมตร ทั้งยังมีจำนวนประชากรน้อยที่สุดเป็นอันดับ 2 ของประเทศด้วย นับเป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและมีชายฝั่งทะเลติดอ่าวไทยยาวประมาณ 23 กิโลเมตรซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์มากเพราะเป็นดินดอนปากแม่น้ำ มีภูเขา 1 ลูก (เขายี่สาร) ไม่มีเกาะ มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มโดยพื้นที่ฝั่งตะวันตกจะสูงกว่าฝั่งตะวันออกเล็กน้อยปลายปี พ.ศ. 2550 ผลการสำรวจดัชนีความมั่นคงของมนุษย์พบว่า สมุทรสงครามเป็นจังหวัดที่มีความมั่นคงของมนุษย์สูงที่สุดในประเทศไทยการปกครองแบ่งออกเป็นอำเภอ 9 แห่งตำบล 26 แห่ง

ในการเกิดเหตุสาธารณภัยในแต่ละครั้งนั้นหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เกิดเหตุจะต้องเป็นผู้เข้าไปดูแลให้ความช่วยเหลือเป็นลำดับแรกตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 มาตรา 21เมื่อเกิดเหตุสาธารณภัยขึ้นในเขตขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ใด ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่นั้น มีหน้าที่เข้าดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยเร็ว และกำหนดให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยโดยทั่วถึงและรวดเร็วเพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนในเบื้องต้นให้กับผู้ประสบภัยโดยเฉพาะบ้านของผู้ประสบภัย ที่ได้รับความเสียหายจากเหตุอัคคีภัยซึ่งถูกไฟไหม้เสียหายหมดทั้งหลัง โดยผู้ประสบภัยเหล่านี้จะไม่มีเครื่องอุปโภค บริโภคเหลือแต่อย่างใดทั้งสิ้น

จากเหตุการณ์ของสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้ง ผู้ศึกษาได้มีประสบการณ์ในการลงพื้นที่ด้วยตัวเองทุกครั้งเนื่องจากเป็นผู้ที่รับผิดชอบในเรื่องของการช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยเฉพาะ ซึ่งในการลงพื้นที่แต่ละครั้งนั้นจะพบปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่จะขอให้จังหวัดใช้งบประมาณจากเงินอุดหนุนจากราชการในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งผู้ศึกษาได้สอบถามกลับไปแล้วว่างบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเองนั้นมีหรือไม่ โดยได้รับคำตอบว่าทุกแห่งนั้นมีงบประมาณที่ได้ตั้งไว้แล้ว และสามารถที่จะดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้ทันที โดยที่ไม่ต้องประกาศเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติแต่อย่างใด เนื่องจากในการใช้เงินอุดหนุนจากราชการในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนจากราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556 ได้กำหนดว่าในการที่จะใช้เงินอุดหนุนจากราชการเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติของจังหวัดนั้น จะต้องมีการประชุมคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด (ก.ช.ภ.จ.) ก่อนเพื่อร่วมกันพิจารณาประกาศเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน จึงจะสามารถใช้เงินอุดหนุนจากราชการได้ซึ่งทำให้การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยนั้นเป็นไปอย่างล่าช้าและไม่เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 กำหนด

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงทำการศึกษาเรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อให้ทราบถึงแนวทางในการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จในการให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามแต่ละแห่งได้ใช้งบประมาณของหน่วยงานตนเองให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยเพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ประสบภัยในเบื้องต้นก่อนเป็นลำดับแรก

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ กับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1.2.3 พยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1.3 ขอบเขตในการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ การนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ ได้แก่ ความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

1.3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population) ที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทุกแห่งในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามจำนวน 26 แห่ง และสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบง่าย ได้ตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 305 คน

1.3.4 ตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์ปฏิบัติงาน ระยะเวลาการปฏิบัติงานด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น ระดับการศึกษา และปัจจัยจากการได้รับการสนับสนุนด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากรด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมสนับสนุนในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

2. ตัวแปรตามคือ ความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ

1.3.5 ขอบเขตระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล กรกฎาคม - สิงหาคม 2559

1.4 สมมุติฐานการวิจัย

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการศึกษาการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม ผู้ศึกษาดังสมมุติฐานในการศึกษาดังนี้

1.4.1 ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง

1.4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนโยบาย อย่างน้อยหนึ่งปัจจัยมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ

1.4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างน้อยร้อยละ 40

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบถึงปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

1.5.1 ทำให้ทราบถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

1.5.2 ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ กับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1.5.3 ทำให้สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาปัจจัยต่างๆที่จะช่วยส่งเสริมให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำนโยบายให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.5.4 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

1.6 นิยามศัพท์

ความสำเร็จ หมายถึงการมีหรือทำให้เกิดขึ้นเพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์องค์การมีปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จเป็นหลักหมายที่เป็นรูปธรรมในการยึดโยงการปฏิบัติงานทุกระดับให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกันทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์การรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์การตอบสนองวิสัยทัศน์

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ปัจจัย ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมสนับสนุนในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ หมายถึง การบริการเพื่อมุ่งให้ผู้ประสบภัย ได้รับการช่วยเหลือด้วยความรวดเร็ว สามารถบรรเทาความเดือดร้อนให้กับผู้ประสบภัยในเบื้องต้นได้ทันที

การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย หมายถึงการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในระยะสั้น เพื่อให้ผู้ประสบภัยพิบัตินั้นสามารถช่วยตนเองได้ เช่น การให้ความช่วยเหลือเด็ก ผู้สูงอายุ หรือคนพิการ ซึ่งหัวหน้าครอบครัวเสียชีวิต พิกار หรือบาดเจ็บจากภัยพิบัติ การขนย้ายครอบครัว และการส่งเสริมอาชีพระยะสั้นแก่ครอบครัวของผู้ประสบภัยพิบัติ เป็นต้น ตลอดจนการให้คำปรึกษาแนะนำและการส่งต่อให้แก่หน่วยงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ อันเป็นการจำเป็นเพื่อให้การดำรงชีวิตเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็ว

ผู้ประสบภัย หมายถึงผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากเหตุสาธารณภัย เป็นเหตุให้ได้รับผลกระทบแก่ชีวิต ทรัพย์สิน ร่างกาย และจิตใจ

ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย หมายถึงรายละเอียดวัตถุประสงค์ของนโยบายในลักษณะที่เป็นปริมาณหรือคุณภาพเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

ด้านทรัพยากรของนโยบาย หมายถึงความเพียงพอของทรัพยากรขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย บุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์ และวิธีการที่จะนำไปดำเนินงานตามนโยบายของสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ

ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร หมายถึง เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีจำนวนเพียงพอกับปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ มีความรู้ความสามารถ มีการอบรม ดูงานหรือศึกษาเพิ่มเติมเพื่อพัฒนางานในการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติไปปฏิบัติ

ด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมสนับสนุนในการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การสื่อสาร ช่องทางการสื่อสาร และการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องตามแผนงานหรือโครงการเกิดความเข้าใจตรงกัน ยอมรับที่จะทำงานร่วมกัน

ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึงสภาพแวดล้อมการปฏิบัติงาน ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การสนับสนุนทรัพยากรในดำเนินงานตามนโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึงความร่วมมือและสนับสนุนในการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ต้องปฏิบัติตามนโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

ด้านการดำรงชีพ หมายถึง การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน เป็นค่าใช้จ่าย ดังนี้

1. ค่าอาหารจัดเลี้ยง
2. ค่าถุงยังชีพ
3. ค่าจัดซื้อหรือจัดหาผ้าสำหรับบริโภคและใช้สอยในที่อยู่อาศัย
4. ค่าจัดหาสิ่งของในการดำรงชีพเบื้องต้น
5. ค่าวัสดุซ่อมแซมหรือก่อสร้างที่อยู่อาศัย
6. ค่าวัสดุซ่อมแซมหรือสร้างยุ้งข้าว โรงเรือนคอกสัตว์
7. ค่าเครื่องนุ่งห่ม
8. ค่าเครื่องมือประกอบอาชีพ
9. ค่าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ
10. ค่าจัดการศพผู้เสียชีวิต

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบล จำนวน 26 แห่งประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองสมุทรสงคราม

- องค์กรบริหารส่วนตำบลบางขันแตก ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางขันแตกทั้งตำบล
- องค์กรบริหารส่วนตำบลลาดใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลลาดใหญ่ทั้งตำบล
- องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านปรก ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ้านปรกทั้งตำบล
- องค์กรบริหารส่วนตำบลบางแก้ว ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางแก้วทั้งตำบล
- องค์กรบริหารส่วนตำบลท้ายหาด ครอบคลุมพื้นที่ตำบลท้ายหาดทั้งตำบล
- องค์กรบริหารส่วนตำบลแหลมใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลแหลมใหญ่ทั้งตำบล
- องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเขิน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลคลองเขินทั้งตำบล
- องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองโคน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลคลองโคนทั้งตำบล
- องค์กรบริหารส่วนตำบลนางตะเคียน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลนางตะเคียนทั้งตำบล

2. บางคนที่

องค์การบริหารส่วนตำบลกระดังงา ครอบคลุมพื้นที่ตำบลกระดังงา (นอกเขตเทศบาลตำบลกระดังงา)

องค์การบริหารส่วนตำบลบางสะแก ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางสะแกและตำบลบ้านปราโมทย์ทั้งตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลโรงหีบ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลโรงหีบและตำบลบางกุ้งทั้งตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลบางคนที ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางคนที (นอกเขตเทศบาลตำบลบางคนทีและตำบลยายแพ่งทั้งตำบล)

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะโนรา ครอบคลุมพื้นที่ตำบลดอนมะโนราทั้งตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลบางพรม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางพรมทั้งตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลจอมปลวก ครอบคลุมพื้นที่ตำบลจอมปลวกทั้งตำบล

3. อัมพวา

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคา ครอบคลุมพื้นที่ตำบลท่าคาทั้งตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลวัดประดู่ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลวัดประดู่ทั้งตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองใหม่ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเหมืองใหม่ (นอกเขตเทศบาลตำบลเหมืองใหม่)

องค์การบริหารส่วนตำบลบางช้าง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางช้างทั้งตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลแควอ้อม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลแควอ้อมทั้งตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลปลายโพรงพาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลปลายโพรงพางทั้งตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลบางแค ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางแคทั้งตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลแพรกหนามแดง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลแพรกหนามแดงทั้งตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลยี่สาร ครอบคลุมพื้นที่ตำบลยี่สารทั้งตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลบางนางลี่ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางนางลี่ทั้งตำบล

เจ้าหน้าที่จากสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม ที่รับผิดชอบในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

เจ้าหน้าที่งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากเทศบาล หมายถึง ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในเทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

เจ้าหน้าที่งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ จังหวัดสมุทรสงคราม

ด้านระเบียบกฎหมาย หมายถึง กฎหมาย ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น ซึ่งประกอบด้วย

1. พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550
2. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541
3. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงินการเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547
4. หลักเกณฑ์ว่าด้วยการตั้งงบประมาณเพื่อการช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2542
5. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินพ.ศ. 2556
ความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติได้อย่างน้อยร้อยละ 40

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามโดยศึกษาว่าปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามหรือไม่อย่างไร โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นำมารวบรวมและสรุปเป็นสาระสำคัญในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนผลของการศึกษาที่ได้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำมาจัดทำกรอบแนวคิดในการศึกษาดังจะได้อธิบายต่อไป

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 2.3 บริบทของจังหวัดสมุทรสงคราม
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ในกระบวนการของนโยบายสาธารณะนั้น อาจกล่าวได้ว่าขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้นมีความสำคัญมากกว่าขั้นตอนอื่น ๆ เพราะถึงแม้จะมีนโยบายที่ดีและผ่านการกำหนดมาอย่างถูกต้องตามหลักวิชาก็ตาม แต่หากนำนโยบายไปปฏิบัติแล้วประสบความล้มเหลวก็ย่อมไม่เกิดประโยชน์อันใด แต่กลับจะทำให้ต้องสูญเสียทรัพยากรต่าง ๆ ของประเทศ และยังส่งผลเสียต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นประชาชนหรือข้าราชการที่นำนโยบายไปปฏิบัติรวมถึงฝ่ายการเมืองที่เป็นผู้กำหนดนโยบายนั้นด้วย

ดังนั้น ในปัจจุบันการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงได้รับความสำคัญและความสนใจมากขึ้น การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementation) มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ และนโยบายสาธารณะ ทั้งนี้เพราะการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ปรากฏอยู่ทั่วไปในกิจกรรมของรัฐ

คือ ขั้นตอนเกี่ยวกับมาตรการของนโยบายที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการกำหนดนโยบายและเมื่อนโยบายได้รับความเห็นชอบในการนำไปประกาศใช้ในลักษณะต่าง ๆ อาทิเช่น พระราชบัญญัติ คำสั่งฝ่ายบริหาร หรือมติรัฐมนตรี คำพิพากษาของศาลสูงสุดหรือศาลฎีกาหรือประกาศกฎกระทรวงต่าง ๆ เมื่อนโยบายถูกนำไปปฏิบัติจะส่งผลกระทบต่อประชาชนที่เกี่ยวข้องถ้านโยบายไม่มีความเหมาะสมจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนตามที่คาดหวังไว้ ไม่ว่านโยบายนั้น จะถูกนำไปปฏิบัติให้ได้อย่างไรก็ตามแสดงว่านโยบายนั้นประสบความสำเร็จล้มเหลว ในกรณีที่นโยบายดีแต่การนำไปปฏิบัติ หากไม่ดีก็จะไม่สามารถบรรลุเป้าประสงค์ตามที่ผู้กำหนดนโยบายต้องการแสดงให้เห็นว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความซับซ้อนมาก ดังนั้น จึงไม่สามารถจะคาดหวังได้ว่าจะกระทำให้สำเร็จได้ด้วยวิธีการกิจวัตร (Routine Fashion)

ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติถือเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการนโยบาย (Policy Process) ซึ่งในอดีตมักถูกมองข้ามไปหรือไม่ได้รับความสนใจเท่าไรนักการตัดสินใจเลือกนโยบายที่ไม่เหมาะสม เมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติย่อมทำให้นโยบายดังกล่าวไม่บรรลุผลตามความต้องการและอาจทำให้ปัญหาที่มีอยู่เดิมยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นไปอีก

ในอดีตการศึกษานโยบายสาธารณะจะแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่แรก การก่อรูปและการออกแบบนโยบาย ขั้นตอนที่สอง คือ การนำนโยบายไปปฏิบัติ และขั้นตอนสุดท้าย คือ การประเมินผลนโยบาย อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นส่วนที่เป็นปัญหาโดยตลอด โดยเฉพาะภายใต้แนวทางการศึกษาแบบกล่องดำ (Black Box) ซึ่งสรุปว่าการศึกษาคัดเลือกนโยบายมุ่งที่จะให้เกิดผลลัพธ์ที่ดึงดูดและพึงปรารถนาทำให้การศึกษามุ่งความสนใจไปที่การปรับปรุงคุณภาพการตัดสินใจ และการเสนอแนะตัวแบบสำหรับการตัดสินใจนโยบายโดยขยายความคิดเกี่ยวกับโอกาสความสำเร็จของแต่ละทางเลือกนโยบายให้ชัดเจน

ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัตินี้มีประเด็นต่างๆ ที่น่าสนใจ ดังนี้

ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

จากแนวคิดในเรื่องการนำนโยบายไปปฏิบัติมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลากหลายแตกต่างกันออกไป ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 แหล่งที่มาและความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

แหล่งที่มา	ความหมาย
Pressman and Wildavsky (1973 อ้างถึงใน สมบัติ อารัง ธีรวงศ์, 2544, หน้า 399)	การแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติหรือการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ กระบวนการของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่มีการกำหนดไว้ก่อนหน้านั้นแล้วกับการกระทำหรือปฏิบัติการทั้งหลายที่มุ่งให้บังเกิดผลไปตามนั้น

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

แหล่งที่มา	ความหมาย
Walter William (1975 อ้างถึงใน อุทัย เลหาวิเชียร, 2528, หน้า 34)	การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นการคำนึงถึงความพร้อมขององค์การที่จะนำเอาคน วัสดุ มารวบรวมเป็นหน่วยและจงใจให้คนนำเอาวัตถุประสงค์ขององค์การไปปฏิบัติ ในทัศนะคติของ วิลเลียม คือผู้ปฏิบัติงานควรจะมีการวิเคราะห์ความหมายความชัดเจน ความเฉพาะเจาะจงและความสมเหตุสมผลของนโยบายอย่างถ่องแท้ เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติ ข้อมูลป้อนกลับ และการประเมินผล
Meter and Van Horn (1976 อ้างถึงใน สมบัติ อารัง ธัญวงศ์, 2544, หน้า 402)	การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินการโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ในภาครัฐหรือเอกชน ซึ่ง การดำเนินการดังกล่าวมุ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จ โดยตรงตามวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ได้ตัดสินใจกระทำไว้ก่อนหน้านั้น แล้ว
Daniel Mazmanian and Pual A. Sabatier (1989, pp. 20-21)	การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การนำการตัดสินใจของนโยบายที่ได้กระทำไว้ไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ
สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2543, หน้า 39)	การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ความพยายามที่จะตัดสินใจความสามารถขององค์การในการรวบรวมคนและทรัพยากรในหน่วยงานหนึ่งและกระตุ้นให้บุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ
เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (2551, หน้า 7)	การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการ หลักการที่กฎหมายผ่านสภาหรือนโยบายได้รับการอนุมัติ เป็นกิจกรรมของการนำนโยบายที่อยู่ในรูปของกฎหมาย นโยบายระเบียบ คำสั่งหรือรูปแบบอื่น ๆ ไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นกระบวนการที่อยู่ระหว่างการก่อรูปนโยบายและผลลัพธ์
มยุรี อนุมานราชชน (2553, หน้า 218)	การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การแปลงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบายซึ่งอาจเป็นกฎหมายหรือคำสั่งให้เป็นกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม รวมถึงการหาทรัพยากรเพื่อดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
วรเดช จันทรศร (2554, หน้า 25)	ได้อธิบายการนำนโยบายไปปฏิบัติว่า เป็นเรื่องการศึกษาว่า องค์การที่รับผิดชอบสามารถนำ และกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารตลอดจนกลไก ที่สำคัญทั้งมวลปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แค่นั้น เพียงใด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องความสามารถที่จะผลักดันให้การดำเนินงานของกลไกทั้งหมดสามารถบรรลุผลลัพธ์ที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้

จากการศึกษาความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังกล่าวข้างต้น พบว่ามีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้สรุปได้ว่า

“การนำนโยบายไปปฏิบัติ” หมายถึง การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการนำเอาการตัดสินใจทางเลือกนโยบายไปปฏิบัติในสถานการณ์ที่เป็นจริง และขั้นตอนทั้งหมดของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติแสดงให้เห็นถึงความหวังในการแก้ไขปัญหาของสังคม ความกลัวเกี่ยวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติงาน และจินตนาการของผู้ที่มีส่วนร่วมที่ต้องการจะเน้นการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ดังนั้น การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงครอบคลุมกระบวนการแปลงนโยบายเป็นนามธรรมให้เป็นแผนงานรูปธรรมที่สามารถนำไปปฏิบัติและตรวจสอบวัดระดับความสำเร็จได้

2.1.1 ความสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementation) นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะ (สมบัติ ธารงธัญวงศ์, 2550, หน้า 410 – 413) สรุปได้ว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติส่งผลในหลายด้าน คือ

1. ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้ตัดสินใจในนโยบาย หากนโยบายประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ ผู้ตัดสินใจนโยบายจะได้รับความเชื่อถือศรัทธาจากประชาชน แต่เมื่อนโยบายประสบความสำเร็จล้มเหลว ไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ ผู้ตัดสินใจนโยบายจะถูกตำหนิจากประชาชน ย่อมมีผลกระทบต่ออนาคตทางการเมืองของผู้ตัดสินใจนโยบาย
2. ส่งผลต่อกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง หากปัญหาได้รับการแก้ไขจะเป็นที่พอใจของกลุ่มเป้าหมาย ถ้านโยบายล้มเหลว กลุ่มเป้าหมายจะมีการเรียกร้องให้มาตรการในการแก้ไขและสภาพปัญหาอาจมีความรุนแรงขึ้น
3. ส่งผลต่อหน่วยปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ หน่วยปฏิบัติจะได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจจากผู้กำหนดนโยบายและกลุ่มเป้าหมายว่าเป็นหน่วยจะปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตรงกันข้ามถ้านโยบายประสบความสำเร็จล้มเหลวหน่วยปฏิบัติจะถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ
4. ความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จแสดงว่าการใช้ทรัพยากรมีความคุ้มค่าสามารถแก้ไขปัญหาของสังคมอย่างได้ผล ตรงข้ามถ้านโยบายประสบความสำเร็จล้มเหลวแสดงว่ามีการใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่าเกิดการสูญเสียทรัพยากรโดยเปล่าประโยชน์
5. ความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ หากการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแผนงานโครงการพัฒนาต่าง ๆ ประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ จะส่งผลให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ประชาชนอยู่ดีกินดี มีความสุข

2.1.2 ลักษณะของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นมีลักษณะสำคัญที่น่าสนใจและควรทำความเข้าใจ ดังที่ ริปเบิลย์ และ แฟรนคลิน (Ripley, Randal B. and Grace A. Franklin, 1982, pp. 41) ได้แยกแยะว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติมีลักษณะสำคัญ 5 ประการ คือ

1. มีผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก
2. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติล้วนมีวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย และมักจะแตกต่างกัน
3. นโยบายและโครงการของรัฐมักจะขยายใหญ่โตมากขึ้นทุกวัน
4. หน่วยงานในหลายระดับ จากหลายกระทรวง ทบวง กรม มักจะเข้ามามีส่วนร่วมในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
5. ปัจจัยหลายประการที่มีความสำคัญมากต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติและอยู่นอกเหนือการควบคุม

2.1.3 ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ในการศึกษาเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้น จำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติเพราะจะช่วยให้ผู้ศึกษาเข้าใจถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ นอกจากนี้ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติยังช่วยให้ผู้ศึกษาเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ด้วย สำหรับตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่วรเดช จันทรศร (2548, หน้า 129) ได้เสนอไว้ดังนี้

1. ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล
2. ตัวแบบด้านการจัดการ
3. ตัวแบบด้านการพัฒนาองค์การ
4. ตัวแบบกระบวนการระบบราชการ
5. ตัวแบบทางการเมือง
6. ตัวแบบทั่วไป

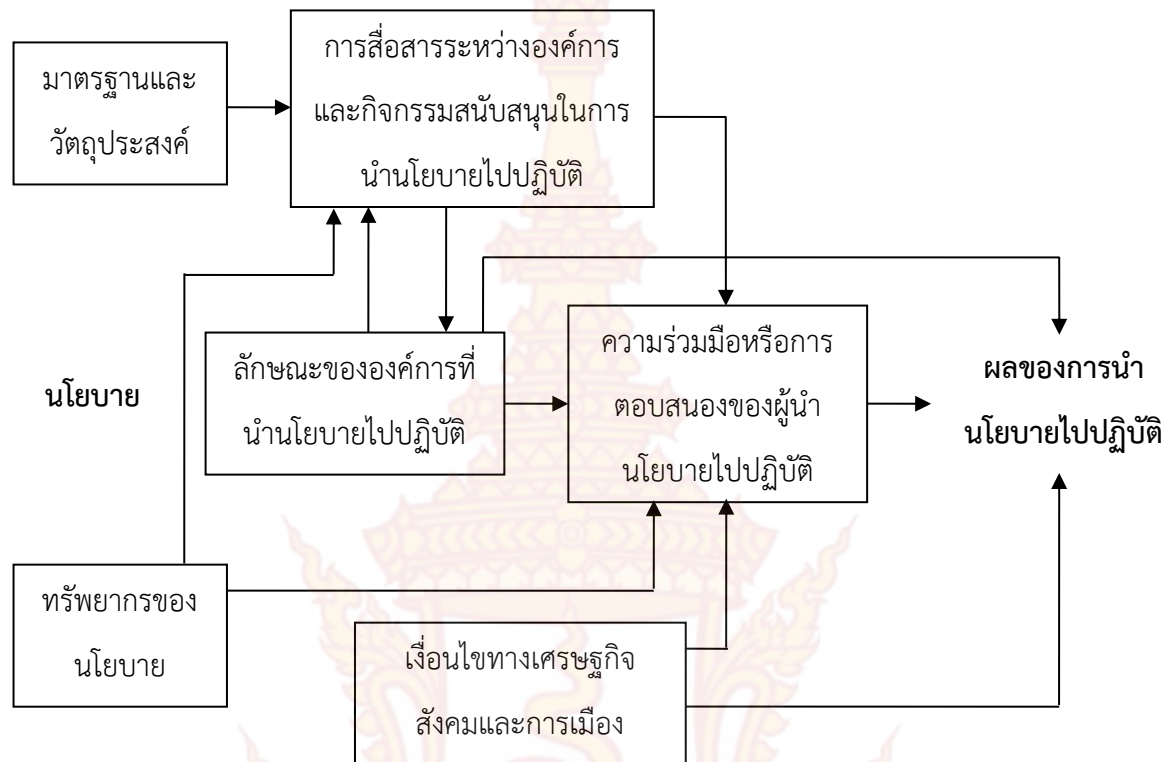
ตัวแบบทั่วไป เป็นตัวแบบที่เป็นผลงานของ Van Meter และ Van Horn (1975, pp. 447) ซึ่งตัวแบบทั่วไปนี้ได้รวมตัวแปรบางส่วนของตัวแบบอื่น ๆ ไว้ค่อนข้างจะครอบคลุม โดยตัวแบบทั่วไปนี้จะให้ความสำคัญกับปัจจัย 3 ปัจจัย คือ กระบวนการสื่อข้อความ สมรรถนะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ

การศึกษากำหนดนโยบายไปปฏิบัติโดยแวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น มีการแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementation) และผลกระทบของนโยบาย (Policy Impact) อย่างชัดเจน การศึกษาถึงผลกระทบของนโยบายเป็นการศึกษาว่านโยบายทำให้เกิด

การเปลี่ยนแปลงต่อตัวองค์กร หน่วยงาน หรือผู้ปฏิบัติงานอย่างไร ส่วนการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติจะเน้นศึกษาที่กิจกรรมที่ส่งผลให้เกิดการให้บริการสาธารณะ เช่น สมรรถนะของหน่วยงานที่ดำเนินนโยบาย ซึ่งเป็นแรงผลักดันที่ส่งผลให้เกิดผลกระทบของนโยบาย กล่าวคือ การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องการหาสาเหตุว่าทำไมการปฏิบัติงานดังกล่าวจึงส่งผลให้เกิดผลกระทบอย่างนี้เกิดขึ้น การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง องค์กรที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมดปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แคปเพิน เพียงไค (Van Meter and Van Horn อ้างถึงใน วรเดช จันทรศร, 2548, หน้า 118) หรืออีกนัยหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ความสนใจเกี่ยวกับ ความสามารถในการผลักดันให้การทำงานของกลไกที่สำคัญทั้งหมดสามารถบรรลุผลลัพธ์ที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้

ตัวแบบของแวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn อ้างถึงใน วรเดช จันทรศร, 2548, หน้า 121-122) ประกอบด้วยตัวแปรทั้งสิ้น 6 ตัวแปรซึ่งเชื่อมโยงระหว่างนโยบาย (Policy) และสมรรถนะ (Performance) ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่มีต่อกัน และความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม (Dependent Variable) ซึ่งได้รับการพิสูจน์ ในเชิงประจักษ์แล้ว ตัวแปรอิสระที่อยู่ในตัวแบบนี้ประกอบด้วยตัวแปรต่อไปนี้

1. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย
2. ทรัพยากรของนโยบาย
3. การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมสนับสนุนในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
4. ลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ
5. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
6. ความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ภาพที่ 2.1 ตัวแบบทางทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติของแวน มีเตอร์ และแวนฮอร์นกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ที่มา: วรเดช จันทรศร. (2548). หน้า 122.

โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย

มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายเป็นปัจจัยสำคัญที่จะตัดสินว่านโยบายมีสมรรถนะมากน้อยเพียงใด การกำหนดตัวชี้วัดของสมรรถนะของนโยบายเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องทำเป็นอันดับแรก นั่นคือ มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายจะต้องสอดคล้องกับความเป็นจริง ในบางกรณีมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายอาจสามารถสังเกตและวัดได้ง่าย แต่ในบางกรณีการวัดสมรรถนะของนโยบายก็อาจทำได้ยากเช่นกัน หากนโยบายนั้นมีมาตรฐานหรือวัตถุประสงค์ที่คลุมเครือหรือขัดแย้งกันเอง โดยสรุปแล้ว มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายเป็นตัวแปรที่จะต้องกำหนดขึ้นอย่างชัดเจน เพราะการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่สามารถทราบได้ว่าสำเร็จหรือล้มเหลวหากปราศจากเป้าหมายและข้อกำหนดที่ชัดเจน (Pressman and Windavsky อ้างถึงใน วรเดช จันทรศร, 2548, หน้า 123)

2. ทรัพยากรของนโยบาย

นอกจากนโยบายจะต้องมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และตัวชี้วัดที่เป็นมาตรฐานแล้ว นโยบายยังประกอบไปด้วยทรัพยากร ซึ่งหมายความรวมถึงเงินงบประมาณ และแรงกระตุ้นสนับสนุนอื่นๆ เพื่อช่วยให้การนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดประสิทธิผล ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุดที่ส่งผลให้นโยบายประสบความสำเร็จคือ การช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ มากกว่าการใช้งบประมาณที่เพียงพอ

3. การสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมสนับสนุนในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติต้องอาศัยการสื่อสารของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไปยังหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกลำดับชั้นขององค์การ เนื่องจากการสื่อสารเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนอยู่ในตัวเองอยู่แล้ว และผู้สื่อสารเองก็เป็นอุปสรรคสำคัญในการสร้างให้เกิดการบิดเบือนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ดังกล่าว การสื่อสารที่สร้างให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีความชัดเจน (Clarity) ความเที่ยงตรง (Accuracy) และสม่ำเสมอ (Consistency) ในระหว่างกระบวนการสื่อสาร

การสื่อสารระหว่างองค์การมีความสำคัญต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก อันประกอบด้วยกิจกรรมกระตุ้นและสนับสนุนที่สำคัญ 2 ลักษณะคือ

3.1 การให้คำแนะนำด้านเทคนิคและความช่วยเหลือโดยหน่วยงานระดับบน เพื่อช่วยเหลือให้หน่วยงานระดับล่างดำเนินการตามที่ต้องการ และ

3.2 หน่วยงานระดับบน อาจพิจารณาให้การสนับสนุนได้หลายรูปแบบ ทั้งเป็นผลดำเนินงานและบวกต่อหน่วยงานระดับล่าง

4. ลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

แวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn อ้างถึงในวรเดช จันทรศร, 2548, หน้า 123) ได้ให้ข้อสังเกตถึงลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติว่ามี 2 องค์ประกอบ คือ

4.1 ลักษณะโครงสร้างอย่างเป็นทางการขององค์การ และ

4.2 ลักษณะอย่างไม่เป็นทางการของบุคลากรในองค์การ ทั้งสองยังได้เสนอลักษณะของหน่วยงานที่ส่งผลต่อสมรรถนะของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วย

4.2.1 ปริมาณและความสามารถของบุคลากรในหน่วยงาน

4.2.2 ระดับของการควบคุมที่เป็นลำดับขั้นในการตัดสินใจและดำเนินการ

4.2.3 ทรัพยากรทางการเมืองของหน่วยงาน เช่น แรงสนับสนุนจากผู้บริหารหรือนักการเมือง

4.2.4 ความสามารถในการยืดหยุ่นของหน่วยงาน

4.2.5 ระดับของการสื่อสารแบบเปิด เช่น การมีเครือข่ายการสื่อสารที่เป็นอิสระ

4.2.6 การเชื่อมโยงอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการของผู้กำหนดนโยบายและผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

5. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

แวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn อ้างถึงในวรเดช จันทรศร, 2548, หน้า 124) กล่าวว่า สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติเป็นปัจจัยที่เมื่อก่อนไม่ได้มีผู้ให้ความสนใจศึกษา แต่ก็เป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวางว่า เงื่อนไขและทรัพยากรด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง มีผลสำคัญต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมาก ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม

6. ความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ความเข้าใจของผู้นำนโยบายไปปฏิบัตินั้นมีส่วนสำคัญและถือว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ของนโยบายมากที่สุดปัจจัยหนึ่ง องค์ประกอบของปัจจัยนี้เน้นไปที่ตัวผู้ปฏิบัติ ซึ่งมี 3 ประการคือ

- 6.1 การรับรู้และความเข้าใจของผู้ปฏิบัติที่มีต่อนโยบาย
- 6.2 ทิศทางการตอบสนองต่อนโยบายของผู้ปฏิบัติ และ
- 6.3 ระดับการยอมรับในตัวนโยบายของผู้ปฏิบัติซึ่งทั้งสามประการเป็นเงื่อนไขที่มีอยู่ตัว

ผู้ปฏิบัติทุกคน นโยบายนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ

2.1.4 ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

มีนักวิชาการเสนอเกณฑ์ในการวัดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนี้

Bardach (1977, p.3 อ้างถึงในวรเดช จันทรศร, 2548, หน้า 127) ได้อธิบายเกณฑ์ในการวัดความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบาย โดยความล้มเหลวของนโยบายไปปฏิบัติมีได้ 3 ประเด็น คือ

1. การบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
2. ความล่าช้าของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เมื่อเปรียบเทียบกับแผนงานหรือโครงการ
3. ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานมากเกินไป

Nakamura & Smallwood (1980, p.146-151 อ้างถึงในวรเดช จันทรศร, 2548, หน้า 130) ได้เสนอเกณฑ์ในการวัดหรือประเมินผลความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ 5 ประการคือ

1. เกณฑ์การบรรลุเป้าหมายของนโยบายเป็นการพยายามวัดผลที่มองเห็นได้ว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นบรรลุเป้าหมายของนโยบายหรือไม่ซึ่งมักจะอาศัยวิธีการเชิงปริมาณมาวัดผลผลิตเพื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. เกณฑ์ประสิทธิภาพเป็นการประเมินคุณภาพของการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายมักใช้กับกรณีซึ่งผลผลิตของนโยบายที่ไม่ชัดเจนเช่นนโยบายด้านการป้องกันประเทศนโยบายด้านความปลอดภัย เป็นต้น

3. เกณฑ์ความพึงพอใจเป็นการพิจารณาถึงความพึงพอใจของประชาชนต่อ นโยบายโดยพิจารณาจากเสียงสนับสนุนให้การดำเนินนโยบายนั้นมีมากขึ้นหรือลดลง

4. เกณฑ์การตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป็นการประเมินความพึงพอใจ ของผู้รับบริการซึ่งเหมาะกับหน่วยงานที่ให้บริการประชาชน

5. เกณฑ์การดำรงอยู่ของระบบเป็นการพิจารณาถึงความสอดคล้องภายใน องค์การพิจารณาจากการใช้ทรัพยากรขององค์การ

วรเดช จันทรศร (2548, หน้า 47-49) ได้พิจารณาความสำเร็จและความล้มเหลวของโครงการ พัฒนาของรัฐสามารถพิจารณาได้จากผลรวมสามมิติ ดังนี้

มิติแรก โครงการที่ประสบความสำเร็จ จะต้องบรรลุมาตรฐานของตัวชี้วัดด้านผลผลิตทั้งในแง่ ปริมาณ เวลา ค่าใช้จ่าย คุณภาพและความพึงพอใจ

มิติที่สอง โครงการที่ประสบความสำเร็จในมิติแรก ความสำเร็จของโครงการนั้น ๆ ต้องไม่เป็น ความสำเร็จที่แท้จริงโดย โครงการนั้นต้องไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อโครงการหรือนโยบายอื่น ๆ โครงการนั้น ต้องไม่ก่อให้เกิดปัญหาความเชื่อถือได้ของผลโครงการ โครงการที่ประสบความสำเร็จจะต้องไม่มีปัญหา ทางด้านมาตรการของโครงการที่นำไปใช้ในทางปฏิบัติ โครงการที่สำเร็จจะต้องไม่มีปัญหาทางด้านมนุษย์ ธรรมหรือศีลธรรม

มิติที่สาม ผลความสำเร็จของแต่ละโครงการจะต้องก่อให้เกิดผลรวมของการพัฒนาประเทศที่พึง ประารถนาด้วย อาจกล่าวได้ว่าความสำเร็จและความล้มเหลวของโครงการพัฒนาของรัฐขึ้นอยู่กับ ประสิทธิภาพในการวางแผนและการควบคุม สมรรถนะขององค์การ ภาวะผู้นำและความร่วมมือ การเมืองและการบริหารสภาพแวดล้อมภายนอก

การนำนโยบายไปปฏิบัติได้ชี้ให้เห็นในความสลับซับซ้อนในแง่ต่างๆ ของการนำนโยบายไปปฏิบัติ อย่างละเอียดทั้งในแง่บทบาทขององค์การและผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความเป็นอิสระขององค์การและ บุคคลเหล่านั้นในขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เด่นชัดเฉพาะเจาะจงครอบคลุมถึงปัญหาต่างๆ รวม 5 ด้าน หลัก ด้วยกัน คือ (วรเดช จันทรศร, 2548, หน้า 47-49)

1. ปัญหาทางด้านสมรรถนะ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ไม่ว่าจะนำนโยบายนั้นจะเป็น ประเภทใดก็อาจกล่าวได้ว่า โดยส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไป ปฏิบัติมีความสามารถในการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้นได้มากน้อยเพียงใด

2. ปัญหาด้านการควบคุม ความสำเร็จของนโยบายส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการ ควบคุม ปัญหาทางด้านควบคุมจะมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขต่างๆ 3 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 ความสามารถของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการแปลงนโยบายว่าจะสามารถแปลง นโยบายนั้นๆออกมาเป็นแนวทางปฏิบัติ แผนงานหรือโครงการที่สอดคล้องกับความต้องการของนโยบาย เพียงใด

ประการที่ 2 ขึ้นอยู่กับกิจกรรมของนโยบาย แผนงาน โครงการ นั้นมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพียงใด

ประการที่ 3 ขึ้นอยู่กับหน่วยงานปฏิบัติ จะมีการกำหนดภารกิจตลอดจนมาตรฐานในการปฏิบัติงานของแผนงานหรือโครงการนั้นเพียงใด

3. ปัญหาทางด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง การนำนโยบายไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จไม่ได้หากปราศจากความร่วมมือจากสมาชิกทั้งมวลในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติ โดยมีปัจจัยหลักๆ 7 ประการ ที่ทำให้ สมาชิกในหน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือ

ประการที่ 1 นโยบายนั้นไม่ได้มาจากความต้องการที่แท้จริงของตน หรือไม่ได้เห็นความสำคัญของนโยบาย

ประการที่ 2 นโยบายนั้นมีผลทำให้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงาน ตลอดจนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานประจำต้องเปลี่ยนแปลงไป

ประการที่ 3 หัวหน้าหน่วยปฏิบัติไม่ได้ให้การสนับสนุนนโยบาย

ประการที่ 4 นโยบายนั้นส่งผลทำให้งบประมาณ อัตรากำลังของหน่วยงานต้องลดลงในระยะยาว

ประการที่ 5 นโยบายนั้นถูกกำหนดโดยฝ่ายบริหารที่ไม่เข้าใจว่าสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติงานหรือการให้บริการของผู้ปฏิบัติเป็นเช่นไร

ประการที่ 6 สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยงานไม่เห็นด้วยกับสาระหรือวิธีปฏิบัติในโครงการหรือนโยบายนั้น เพราะไม่ได้ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ

ประการที่ 7 สมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านเนื่องจากขาดความรู้ ความเข้าใจว่าจะปฏิบัติตามนโยบายนั้นได้อย่างไร

4. ปัญหาทางด้านอำนาจและความสัมพันธ์ขององค์การอื่นๆที่เกี่ยวข้องจะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหรือปัจจัยย่อยๆหลายประการได้แก่ ลักษณะของการติดต่อและความสัมพันธ์ที่หน่วยปฏิบัติมีกับหน่วยที่ควบคุมนโยบายดังกล่าว ระดับความจำเป็นที่หน่วยปฏิบัติจะต้องแสวงหาความร่วมมือ พึ่งพาหรือทำความตกลงกับหน่วยงานหลักอื่น ๆ ระดับของความเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยจะสามารถทำงานร่วมกันได้

5. ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์การหรือบุคคลที่สำคัญ ปัญหาดังกล่าวอาจลุกลามส่งผลไปถึงความล้มเหลวของนโยบายนั้นโดยตรงก็ได้ ความสนับสนุนและความผูกพันขององค์การหรือบุคคลสำคัญ ได้แก่ กลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มอิทธิพล นักการเมือง ข้าราชการระดับสูง ตลอดจนสื่อมวลชน ความยากลำบากของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเงื่อนไขต่างๆ เช่น ผู้รับผิดชอบหรือหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับฝ่ายการเมืองและฝ่ายบริหารหรือไม่ กลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นมีความเข้าใจ ตลอดจนสูญเสียประโยชน์ในนโยบายนั้นเพียงใด

เงื่อนไขของระดับความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบในนโยบายกับสื่อมวลชนก็มีความสำคัญอย่างมากหากขาดซึ่งความสัมพันธ์หรือเข้าใจอันดี

จากการศึกษาตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ งานวิจัยเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติจากตารางข้างต้นเห็นได้ว่า ผู้เขียนศึกษาปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติ 6 องค์ประกอบคือ มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ทรัพยากรของนโยบายการสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมสนับสนุนในการนำนโยบายไปปฏิบัติลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนั้นในการศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามในครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงได้นำปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติดังกล่าวมาเป็นตัวแปรต้นในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งสามารถสรุปองค์ประกอบของปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติในลำดับต่อไป

2.1.5 สรุปองค์ประกอบของแนวความคิดปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นงานที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง เป็นกระบวนการดังนี้

1. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย

มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีความสอดคล้องกับความเป็นจริง มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีเป้าหมายและข้อกำหนดของการดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม มาตรฐานหรือวัตถุประสงค์ที่สามารถสังเกตและวัดได้ง่ายนโยบายสามารถปฏิบัติได้ตามระยะเวลาและขั้นตอนที่กำหนดอย่างต่อเนื่องเป็นนโยบายที่มีประโยชน์ นโยบายมีผลสัมฤทธิ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ กลุ่มเป้าหมายได้รับประโยชน์จากนโยบาย

2. ทรัพยากรของนโยบาย

การให้การสนับสนุนด้านเงินงบประมาณ อุปกรณ์ การช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ และวิธีการที่จะนำไปดำเนินงานตามนโยบายเพื่อช่วยให้การนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดประสิทธิผล

3. การสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมสนับสนุนในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การสื่อสารของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไปยังหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกลำดับชั้นขององค์การ เนื่องจากการสื่อสารเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนอยู่ในตัวเองอยู่แล้ว และผู้สื่อสารเองก็เป็นอุปสรรคสำคัญในการสร้างให้เกิดการบิดเบือนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ดังกล่าว การสื่อสารที่สร้างให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีความชัดเจน (Clarity) ความเที่ยงตรง (Accuracy) และสม่ำเสมอ (Consistency) ในระหว่างกระบวนการสื่อสาร ประกอบด้วยกิจกรรมกระตุ้นและสนับสนุนที่สำคัญ 2 ลักษณะคือ 1) การให้คำแนะนำด้านเทคนิคและความช่วยเหลือโดยหน่วยงานระดับบน เพื่อช่วยเหลือให้หน่วยงานระดับล่างดำเนินการตามที่ต้องการ และ 2) หน่วยงานระดับบน อาจ

พิจารณาให้การสนับสนุนได้หลายรูปแบบ ทั้งเป็นผลด้านลบและบวกต่อหน่วยงานระดับล่าง รวมถึงองค์การมีเครือข่ายการสื่อสารที่เป็นอิสระ

4. ลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

องค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีลักษณะโครงสร้างอย่างเป็นทางการขององค์การ และบุคลากรในองค์การ ปริมาณและความสามารถของบุคลากรในหน่วยงาน ระดับของการควบคุมที่เป็นลำดับขั้นในการตัดสินใจและดำเนินการ

5. เจ็อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

สภาพเศรษฐกิจ สังคมของชุมชน ทรัพยากรทางการเมืองของหน่วยงาน เช่น แรงสนับสนุนจากผู้บริหารหรือนักการเมือง และการเชื่อมโยงอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการของผู้กำหนดนโยบายและผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

6. ความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้ปฏิบัตินโยบายมีการรับรู้และความเข้าใจของผู้ปฏิบัติที่มีต่อนโยบาย มีการตอบสนองทางบวกต่อนโยบายของผู้ปฏิบัติ และมีการยอมรับในตัวนโยบาย

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.2.1 ความหมายของสาธารณภัย

สาธารณภัย หมายถึง “อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีมาเป็นสาธารณะ ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ หรือมีผู้กระทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือรัฐ”

2.2.2 ประเภทของสาธารณภัย มี 2 ประเภท

1. ภัยธรรมชาติ หมายถึง ภัยอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นแผ่นดินไหว ภัยแล้ง ภัยหนาว และอื่น ๆ ซึ่งการเกิดแต่ละครั้งนำมาซึ่งความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินของมนุษย์ เป็นอย่างมาก มนุษย์ได้พยายามที่จะเรียนรู้และศึกษาถึงปรากฏการณ์ธรรมชาติและค้นพบว่าภัยธรรมชาติที่มีความยิ่งใหญ่ที่สุดที่มนุษย์จะสามารถควบคุมได้ หนทางเดียวที่ดีที่สุดที่พึงกระทำตอนนี้คือ พยายามเรียนรู้ธรรมชาติต่าง ๆ แล้วหาทางป้องกัน และลดความเสียหายที่จะเกิดจากภัยธรรมชาติเหล่านั้นให้มากที่สุด ภัยธรรมชาติต่าง ๆ แล้วหาทางป้องกัน และลดความเสียหายที่จะเกิดจาก ภัยธรรมชาติเหล่านั้นให้มากที่สุด ภัยธรรมชาติสามารถแบ่งเป็น 9 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1.1 วาตภัย หมายถึง ภัยธรรมชาติซึ่งเกิดจาก พายุลมแรง แบ่งได้ 2 ชนิด คือ

1.1.1 วาตภัยจากพายุฤดูร้อน จะเกิดในช่วงฤดูร้อน (มีนาคม-พฤษภาคม) บางครั้ง จะเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและอาจมีลูกเห็บ ทำความเสียหายได้ในบริเวณเล็กๆ ช่วงเวลาสั้นๆ

1.1.2 วาตภัยจากพายุหมุนเขตร้อน จะเกิดขึ้นในช่วง ฤดูฝน เมื่อพายุหมุนเขตร้อนเคลื่อนตัวขึ้นจะทำความเสียหายให้บริเวณที่เคลื่อนผ่านเป็นอย่างมาก ความรุนแรงของพายุหมุนเขตร้อนแบ่งตามความเร็วลมสูงสุดใกล้ศูนย์กลางได้ ดังนี้ พายุดีเปรสชัน มีกำลังอ่อน ความเร็วใกล้ศูนย์กลางไม่เกิน 63 กม./ชม. พายุโซนร้อนมีกำลังปานกลาง ความเร็วลมใกล้ศูนย์กลาง 63-117 กม./ชม. พายุไต้ฝุ่น มีกำลังแรง ความเร็วลมใกล้ศูนย์กลางตั้งแต่ 118 กม./ชม. ขึ้นไป

1.2 อุทกภัย หมายถึง ภัยและอันตรายที่เกิดจากสภาวะน้ำท่วมขังหรือน้ำท่วมเฉียบพลัน มีสาเหตุมาจากการเกิดฝนตกหนักหรือฝนตกต่อเนื่องเป็นเวลานาน ภัยจากน้ำท่วมหรืออุทกภัย สามารถแบ่งออกได้ คือ อุทกภัยจากน้ำป่าไหลหลาก และน้ำท่วมฉับพลัน เกิดขึ้นเมื่อมีฝนตกหนักเหนือภูเขาต่อเนื่องเป็นเวลานาน จะทำให้จำนวนน้ำสะสมมีปริมาณมาก จนพื้นดินและต้นไม้ดูดซับไม่ไหวเกิดการไหลบ่าลงสู่ที่ราบต่ำเบื้องล่างอย่างรวดเร็ว ความแรงของน้ำสามารถทำให้บ้านเรือน อาคาร ถนน สะพานพังทลายเสียหาย และอาจทำให้เกิดอันตรายถึงชีวิตได้ และอุทกภัยจากน้ำท่วมขังและน้ำเอ่อระนาบ จากที่สูงไปยังที่ต่ำเข้าท่วมอาคารบ้านเรือน สวนไร่นา ได้รับความเสียหายหรือเป็นสภาพน้ำท่วมขังในเขตเมืองใหญ่ที่เกิดจากฝนตกหนักต่อเนื่องเป็นเวลานาน และมีระบบการระบายน้ำไม่ดีพอมีสิ่งก่อสร้างกีดขวางทางระบายน้ำหรือเกิดน้ำทะเลหนุนสูง

1.3 ความแห้งแล้งหรือภัยแล้ง คือ ภัยที่เกิดจากการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นเวลานาน ฝนแล้งไม่ตกต้องตามฤดูกาลจนก่อให้เกิดความแห้งแล้ง และส่งผลกระทบต่อชุมชนสำหรับภัยแล้งในประเทศไทย ส่วนใหญ่เกิดจากฝนแล้งและทิ้งช่วง ซึ่งฝนแล้งเป็นภาวะปริมาณฝนตกน้อยกว่าปกติหรือฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาลกับการเคลื่อนผ่านของพายุหมุนเขตร้อนที่น้อยกว่าปกติ

1.4 พายุฝนฟ้าคะนอง เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นเป็นประจำ อาจเกิดน้ำป่าไหลหลาก น้ำท่วมฉับพลัน และอาจเกิดพายุลมหมุนหรือพายุวงช้างซึ่งมีลมแรงมากและทำความเสียหายบริเวณที่เคลื่อนผ่านโดยเฉพาะในเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม พายุฝนฟ้าคะนองที่เกิดขึ้นจะมีความรุนแรงกว่าปกติจนเกิดเป็นลักษณะที่เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” ส่วนบริเวณซั่วโลกเหนือและซั่วโลกใต้ที่อยู่ในละติจูดที่สูงขึ้นไปมักเกิดขึ้นในฤดูร้อน

1.5 คลื่นพายุซัดฝั่ง คือ คลื่นซัดชายฝั่ง ขนาดใหญ่อันเนื่องมาจากความแรงของลมที่เกิดขึ้นจากพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัวเข้าหาฝั่ง โดยปกติ มีความรุนแรงมากในรัศมีประมาณ 100 กิโลเมตร แต่บางครั้งอาจเกิดได้เมื่อศูนย์กลางพายุอยู่ห่างมากกว่า 100 กิโลเมตร ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของพายุและสภาพภูมิศาสตร์ของพื้นที่ชายฝั่งทะเล หรือได้รับอิทธิพลเสริมความรุนแรงจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจะทำให้เกิดอันตรายมากยิ่งขึ้น บริเวณที่มีความเสี่ยงและมีโอกาสเกิดคลื่นพายุ

ชุดฝั่งได้มาก ได้แก่ บริเวณชายฝั่งภาคใต้ฝั่งตะวันออก ตั้งแต่จังหวัดเพชรบุรีจนถึงจังหวัดสงขลา รวมทั้งภาคตะวันออกตั้งแต่จังหวัดชลบุรีจนถึงจังหวัดตราด

1.6 แผ่นดินไหว หมายถึง ภัยธรรมชาติซึ่งเกิดจากการปลดปล่อยพลังงานใต้พิภพทำให้แผ่นดินเกิดการสั่นสะเทือน อาจทำให้เกิดภูเขาไฟระเบิด แผ่นดินเลื่อนและถล่ม แผ่นดินไหว หรือการสั่นสะเทือนของพื้นดินเกิดขึ้นได้ทั้งจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์ ส่วนที่เกิดจากธรรมชาติ ได้แก่ การเคลื่อนตัวของเปลือกโลกโดยฉับพลันตามแนวขอบของแผ่นเปลือกโลกหรือตามแนวรอยเลื่อน การระเบิดของภูเขาไฟ การยุบตัวของโพรงใต้ดิน แผ่นดินถล่ม อุทกภัยขนาดใหญ่ตก เป็นต้น และส่วนที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การระเบิดต่างๆ การทำเหมืองสร้างอ่างเก็บน้ำใก้ล้วยเลื่อน การทำงานของเครื่องจักรกล การจราจร เป็นต้น

1.7 แผ่นดินถล่ม เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติของการสีกกร่อนชนิดหนึ่งที่เกิดจากความเสียหายต่อบริเวณพื้นที่ที่เป็นเนินสูงหรือภูเขาที่มีความลาดชันมาก เนื่องจากขาดความสมดุลในการทรงตัวบริเวณดังกล่าว แผ่นดินถล่มมักเกิดกรณีที่มีฝนตกหนักมากบริเวณภูเขา และภูเขานั้นอุ้มน้ำไว้จนเกิดการอึดตัวโดยเฉพาะภูเขาหินแกรนิต ซึ่งมีพันธุ์ไม้ปกคลุมน้อยและต้นน้ำลำธารถูกทำลาย มักจะเกิดเมื่อมีฝนตกหนักหลายชั่วโมง แผ่นดินถล่มในประเทศไทยส่วนใหญ่เกิดภายหลังฝนตกหนักมากบริเวณภูเขาซึ่งเป็นต้นน้ำลำธารบริเวณตอนบนของประเทศไทย โดยเฉพาะในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีโอกาสเกิดแผ่นดินถล่มเนื่องจากพายุหมุนเขตร้อนเคลื่อนผ่านในระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงธันวาคม

1.8 ไฟป่า เป็นภัยธรรมชาติ ซึ่งเกิดจากมนุษย์เป็นส่วนใหญ่ เช่น การเผาหาของป่า เผาไร่ไร่เลื่อนลอย เผากำจัดวัชพืช มีเพียงส่วนน้อยที่เกิดจากการเสียดสีของต้นไม้แห้ง ไฟป่า ทำให้เกิดมลพิษ ในอากาศมากขึ้น ผงฝุ่นควันไฟจะกระจายในอากาศทั่วไป ไม่สามารถลอยขึ้นเบื้องบนได้ ทำให้มองเห็น ไม่ชัดเจน สุขภาพเสื่อม พืชผลทางการเกษตรด้อยคุณภาพ แหล่งทรัพยากรลดลง

1.9 คลื่นยักษ์ (สึนามิ) แปลว่า คลื่นที่พัดเข้ามาสู่ท่าเรือเป็นคลื่นที่ก่อตัวจากการเกิดแผ่นดินไหวใต้มหาสมุทร หรือการระเบิดของภูเขาไฟใต้มหาสมุทร การเกิดแผ่นดินถล่มหรืออุทกภัยตกลงใต้มหาสมุทร การเกิดแผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิดใต้มหาสมุทรแต่ละครั้งไม่จำเป็นต้องเกิดสึนามิเสมอไป ในกรณีการเคลื่อนที่ของเปลือกโลกในแนวระดับจะมีผลต่อการเกิดสึนามิน้อย แต่การเคลื่อนที่ที่มีลักษณะการยกตัวขึ้นหรือทรุดตัวโดยฉับพลันจะก่อให้เกิดการขยับตัวของมวลน้ำโดยรอบ มีการกระเพื่อมคล้ายเป็นคลื่นอันทรงพลังแผ่กระจายออกไปอย่างรวดเร็ว การเคลื่อนที่ในลักษณะนี้จึงมีผลต่อการเกิดสึนามิ

2. ภัยจากการกระทำของมนุษย์ หมายถึง ภัยที่มนุษย์กระทำขึ้นก่อให้เกิดความเสียหายต่อร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สิน ภัยที่มนุษย์กระทำขึ้น ได้แก่

2.1 สารเคมี ภัยจากสารเคมีเป็นภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ เช่น สารเคมีเกิดการรั่วไหลเกิดเพลิงไหม้หรือการระเบิดของสารเคมี ในระหว่างการขนส่ง เป็นต้น

2.2 อัคคีภัย นับเป็นภัยพิบัติที่เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหาย ทั้งต่อร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเกิดขึ้นในอาคารขนาดใหญ่ อาคารสูง โรงงานอุตสาหกรรม เขตชุมชนหนาแน่น และย่านการค้าต่างๆ จะก่อให้เกิดความเสียหายเป็นจำนวนมหาศาล

2.3 อุบัติเหตุการจราจรทางถนน ปัญหาอุบัติเหตุทางถนน ถือเป็นปัญหาสำคัญที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในแต่ละปี คิดเป็นมูลค่ามหาศาล รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้จัดตั้งศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ได้กำหนดยุทธศาสตร์ และมาตรการ ที่สำคัญเร่งด่วน เพื่อลดความสูญเสียจากการบาดเจ็บ การเสียชีวิตและทรัพย์สิน จากการจราจรดังนี้ ยุทธศาสตร์การบังคับใช้กฎหมายมาตรการบังคับใช้กฎหมาย ยุทธศาสตร์ด้านวิศวกรรมจราจร มีทั้งมาตรการด้านคน มาตรการด้านรถและมาตรการด้านถนน ยุทธศาสตร์ด้านระบบการแพทย์ฉุกเฉิน ยุทธศาสตร์ด้านการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ และการมีส่วนร่วมและยุทธศาสตร์ด้านการประเมินผลและพัฒนาระบบข้อมูลการติดตามประเมินผล

2.2.3 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้อสั่งการ และแนวทางปฏิบัติ

1. พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550”

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“สาธารณภัย” หมายความว่า อัคคีภัย วัตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุข ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชนหรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และการก่อวินาศกรรมด้วย

“ภัยทางอากาศ” หมายความว่า ภัยอันเกิดจากการโจมตีทางอากาศ

“การก่อวินาศกรรม” หมายความว่า การกระทำใด ๆ อันเป็นการมุ่งทำลายทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ หรือสิ่งอันเป็นสาธารณูปโภค หรือการรบกวน ขัดขวางหน่วงเหนี่ยวระบบการปฏิบัติงานใดๆ ตลอดจนการประทุษร้ายต่อบุคคลอันเป็นการก่อให้เกิดความปั่นป่วนทางการเมืองการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมุ่งหมายที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของรัฐ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่ไม่หมายความรวมถึงองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

“องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาลเมืองพัทยา และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรุงเทพมหานคร

“จังหวัด” ไม่หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานคร

“อำเภอ” หมายความรวมถึงกิ่งอำเภอ แต่ไม่หมายความรวมถึงเขตในกรุงเทพมหานคร

“นายอำเภอ” หมายความรวมถึงปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรีนายกเมืองพัทยา และหัวหน้าผู้บริหารขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่อื่น

“ผู้บัญชาการ” หมายความว่า ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ “ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการกลาง ผู้อำนวยการจังหวัด ผู้อำนวยการอำเภอ ผู้อำนวยการท้องถิ่น และผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

“อาสาสมัคร” หมายความว่า อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 15 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการจังหวัด รับผิดชอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตจังหวัด โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) จัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ซึ่งต้องสอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ

(2) กำกับดูแลการฝึกอบรมอาสาสมัครขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(3) กำกับดูแลองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะ และสิ่งอื่น เพื่อใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามที่กำหนด ในแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

(4) ดำเนินการให้หน่วยงานของรัฐและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้การสงเคราะห์เบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัย หรือผู้ได้รับอันตรายหรือเสียหายจากสาธารณภัย รวมตลอดทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อยและการปฏิบัติการใด ๆ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(5) สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้บัญชาการและผู้อำนวยการกลางมอบหมาย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (3) (4) และ (5) ให้ผู้อำนวยการจังหวัด มีอำนาจสั่งการหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งอยู่ในจังหวัด ให้ดำเนินการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด และมีอำนาจสั่งการ ควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานและอาสาสมัครให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 16 แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดตามมาตรา 15 (1) อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญตามมาตรา 12 และสาระสำคัญอื่นดังต่อไปนี้

(1) การจัดตั้งศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น โครงสร้าง และผู้มีอำนาจสั่งการด้านต่าง ๆ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(2) แผนและขั้นตอนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และยานพาหนะ เพื่อใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(3) แผนและขั้นตอนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดให้มีเครื่องหมาย สัญญาณ หรือสิ่งอื่นใด ในการแจ้งให้ประชาชนได้ทราบถึงการเกิดหรือจะเกิดสาธารณภัย

(4) แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(5) แผนการประสานงานกับองค์กรการสากล

มาตรา 20 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่มีหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตน โดยมีผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นเป็นผู้รับผิดชอบ ในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น และมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อำนวยการท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นมีอำนาจสั่งการ ควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานและอาสาสมัครให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้น เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการท้องถิ่น รับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในเขตท้องถิ่นของตนและมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการท้องถิ่นตามที่ได้รับมอบหมาย

มาตรา 21 เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ใด ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้น มีหน้าที่เข้าดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยเร็ว และแจ้งให้ผู้อำนวยการอำเภอที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่นั้นและผู้อำนวยการจังหวัดทราบทันที

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) สั่งข้าราชการฝ่ายพลเรือน พนักงานส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐเจ้าพนักงาน อาสาสมัคร และบุคคลใด ๆ ในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยให้ปฏิบัติการ อย่างหนึ่งอย่างใดตามความจำเป็นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(2) ใช้อาคาร สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และยานพาหนะของหน่วยงานของรัฐ และเอกชนที่อยู่ในเขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยเท่าที่จำเป็นเพื่อการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(3) ใช้เครื่องมือสื่อสารของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนทุกระบบที่อยู่ในเขตองค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยหรือท้องที่ที่เกี่ยวข้อง

(4) ขอความช่วยเหลือจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัย

(5) สั่งห้ามเข้าหรือให้ออกจากพื้นที่ อาคารหรือสถานที่ที่กำหนด

(6) จัดให้มีการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยโดยทั่วถึงและรวดเร็ว

มาตรา 22 เมื่อมีกรณีตามมาตรา 21 เกิดขึ้น ให้ผู้อำนวยการอำเภอ และผู้อำนวยการจังหวัดมี อำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้อำนวยการท้องถิ่น โดยในกรณีผู้อำนวยการอำเภอ ให้สั่งการได้สำหรับในเขต อำเภอของตน และในกรณีผู้อำนวยการจังหวัด ให้สั่งการได้สำหรับในเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้อำนวยการท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ หน่วยงานของรัฐที่อยู่นอกเขตขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ของตน ให้แจ้งให้ผู้อำนวยการ อำเภอหรือผู้อำนวยการจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อสั่งการโดยเร็วต่อไป

ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยใด ผู้อำนวยการจังหวัดจะสั่ง การให้หน่วยงานของรัฐ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลใด กระทำหรืองดเว้น การกระทำใดที่มีผลกระทบต่อ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยนั้นก็ได้

คำสั่งดังกล่าวให้มีผลบังคับเป็นระยะเวลาตามที่กำหนดในคำสั่ง แต่ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง ใน กรณีที่มีความจำเป็นต้องให้คำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับเกินยี่สิบสี่ชั่วโมง ให้เป็นอำนาจของผู้บัญชาการที่จะ สั่งการได้ตามความจำเป็นแต่ต้องไม่เกินเจ็ดวัน

ในกรณีที่พื้นที่ที่เกิดหรือจะเกิดสาธารณภัยตามวรรคหนึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้อำนวยการ ท้องถิ่นหลายคน ผู้อำนวยการท้องถิ่นคนหนึ่งคนใด จะใช้อำนาจหรือปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 21 ไป พลังก่อนก็ได้ แล้วให้แจ้งผู้อำนวยการท้องถิ่นอื่นทราบโดยเร็ว

มาตรา 23 เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตพื้นที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แห่งพื้นที่ใด ให้ เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการท้องถิ่นซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับหรือใกล้เคียงกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ นั้น ที่จะสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

มาตรา 24 เมื่อเกิดสาธารณภัย ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานที่ประสบเหตุ ต้องเข้าดำเนินการเบื้องต้นเพื่อระงับสาธารณภัยนั้น แล้วรีบรายงานให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นที่รับผิดชอบในพื้นที่นั้นเพื่อส่งการต่อไป และในกรณีจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจดำเนินการใด ๆ เพื่อคุ้มครองชีวิตหรือป้องกันภัยอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคลได้

มาตรา 30 ให้ผู้อำนวยการในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบสำรวจความเสียหายจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้นและทำบัญชีรายชื่อผู้ประสบภัยและทรัพย์สินที่เสียหายไว้เป็นหลักฐานพร้อมทั้งออกหนังสือรับรองให้ผู้ประสบภัยไว้เป็นหลักฐานในการรับการสงเคราะห์และฟื้นฟู

2. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ.

2541

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541"

ข้อ 5 ในระเบียบนี้

"งบประมาณ" หมายความว่า แผนงาน หรืองานสำหรับประมาณการด้านรายรับและรายจ่าย แสดงในรูปตัวเลขจำนวนเงิน การตั้งงบประมาณ คือ การแสดงแผนดำเนินงานออกเป็นตัวเลขจำนวนเงิน

"แผนงาน" หมายความว่า ภารกิจแต่ละด้านที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ

"งาน" หมายความว่า กิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงานที่กำหนดไว้ในแต่ละแผนงาน

"องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล

"สภาท้องถิ่น" หมายความว่า สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สภาเทศบาลคณะกรรมการสุขาภิบาล สภาเมืองพัทยา และสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

"งบประมาณรายจ่าย" หมายความว่า งบประมาณที่สภาท้องถิ่นให้ความเห็นชอบและผู้นิรชาการจังหวัดหรือนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภออนุมัติ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ ทั้งนี้ รวมทั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และการโอน การแก้ไข เปลี่ยนแปลงค่าชี้แจงงบประมาณด้วย

"เงินนอกงบประมาณ" หมายความว่า เงินที่งปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากเงินที่ปรากฏตามงบประมาณรายจ่าย

"ปีงบประมาณ" หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่ วันที่ 1 ตุลาคม ของปีหนึ่งถึงวันที่ 30 กันยายน ของปีถัดไป และให้ใช้ปี พ.ศ. ที่ถัดไปนั้นเป็นชื่อสำหรับปีงบประมาณนั้น

"หนี้" หมายความว่า ข้อผูกพันที่ต้องจ่าย หรืออาจจะต้องจ่ายเป็นเงิน สิ่งของหรือบริการ ไม่ว่าจะ เป็นข้อผูกพันอันเกิดจากการกู้ยืม การค้ำประกัน การซื้อ หรือการจ้างโดยใช้เครดิตหรือจากการอื่นใด

"หน่วยงาน" หมายความว่า สำนัก กอง ส่วน ฝ่าย ตามโครงสร้างขององค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ

"คณะผู้บริหารท้องถิ่น" หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะเทศมนตรี ประธาน กรรมการสุขภาพ ปลัดเมืองพัทยา และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

"เจ้าหน้าที่งบประมาณ" หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล ปลัด สุขาภิบาล หัวหน้าสำนักปลัดเมืองพัทยา และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ 6 บรรดารูปแบบและเอกสารใด ๆ ตลอดจนระบบและวิธีการงบประมาณขององค์การ ปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองกำหนด

ข้อ 8 ให้เจ้าหน้าที่งบประมาณมีอำนาจหน้าที่จัดทำงบประมาณกับปฏิบัติการอื่น ตามที่กำหนด ไว้ในระเบียบนี้ และให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานงบประมาณ ดังต่อไปนี้ด้วย

(1) เรียกให้หน่วยงานต่าง ๆ เสนอประมาณการรายรับ และรายจ่ายตามแบบและหลักเกณฑ์ พร้อมด้วยรายละเอียดที่กำหนดตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย

(2) วิเคราะห์งบประมาณและการจ่ายเงินของหน่วยงานต่าง

(3) สั่งการ ควบคุม กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่จัดทำเอกสารงบประมาณ และรวบรวมเป็นร่าง งบประมาณรายจ่ายประจำปี

ข้อ 9 เงินรายจ่ายประจำปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้จัดทำเป็นงบประมาณรายจ่าย ประจำปี และให้มีประมาณการรายรับประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีด้วย

ข้อ 10 งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อาจจำแนกเป็น งบประมาณรายจ่ายทั่วไป และงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ

ข้อ 11 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อาจจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการได้โดยได้รับความ เห็นชอบจากสภาท้องถิ่น

ข้อ 12 งบประมาณรายจ่ายทั่วไป และงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ อาจตั้งจ่ายเงินช่วยเหลือ ระหว่างกันได้

ข้อ 13 งบประมาณรายจ่ายทั่วไปขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยรายจ่ายงบ กลาง และรายจ่ายตามแผนงาน

ข้อ 19 งบประมาณรายจ่ายจะกำหนดให้มีเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีที่ไม่จำเป็นต้องตามความ เหมาะสม สำหรับการอนุมัติให้ใช้เงินสำรองจ่าย ให้เป็นอำนาจของคณะผู้บริหารท้องถิ่น

ข้อ 36 บรรดาเงินที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับจากผู้อุทิศให้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายในกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ ให้จ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพัน

ภายในวงเงินที่ได้รับนั้น และไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเว้นแต่มีเงินเหลือจากการใช้จ่ายนั้นและผู้อุทิศให้ไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้นำส่งเป็นเงินรายได้การใช้จ่ายเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เงินกู้ เงินยืมจากเงินสะสม หรือเงินอุดหนุนจากระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดที่มีลักษณะให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะโดยไม่มีเงื่อนไข ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการตามที่ระบุไว้ โดยไม่ต้องตราเป็นงบประมาณรายจ่ายตามระเบียบนี้ สำหรับแบบและวิธีการจ่ายเงิน หรือก่อนนี้ผูกพัน ให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองกำหนด เงินที่ได้รับในลักษณะค่าชดใช้ความเสียหาย หรือสิ้นเปลืองแห่งทรัพย์สินและจำเป็นจะต้องจ่ายเพื่อบูรณะทรัพย์สิน หรือจัดให้ได้ทรัพย์สินคืนมา ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ต้องตราเป็นงบประมาณรายจ่ายตามระเบียบนี้

เงินรายรับที่เป็นสถานพยาบาล สถานการศึกษา หรือสถานอื่นใดที่อำนวยความสะดวกเป็นสาธารณประโยชน์ หรือประชาสงเคราะห์ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำเงินไปใช้จ่ายได้แต่เฉพาะตามระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้เท่านั้น

ข้อ 37 เมื่อสิ้นปีงบประมาณ หากงบประมาณรายจ่ายมีเหลืออยู่ และได้มีการเปิดตัดปีหรือขยายเวลาเปิดตัดปีไว้แล้ว ในกรณีนี้ให้เบิกจ่ายได้โดยอาศัยงบประมาณรายจ่ายฉบับเดิมต่อไปได้อีกภายในระยะเวลาที่ขอเปิดตัดปี หรือขยายเวลาเปิดตัดปีไว้

ข้อ 38 การก่อหนี้ผูกพันงบประมาณรายจ่ายเกินกว่าหนึ่งปีงบประมาณจะกระทำต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น และมีเงินรายได้ตามงบประมาณแล้วจึงจะจ่ายได้

3. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547”

ข้อ 5 ในระเบียบนี้

(1) “องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง รวมทั้งกิจการพาณิชย์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

(2) “สภาท้องถิ่น” หมายความว่า สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สภาเทศบาล สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และสภาท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

(3) “ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี คณะเทศมนตรี นายกององค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

(4) “ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกเทศมนตรีรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และให้หมายความรวมถึงเทศมนตรี และรองผู้บริหารท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

(5) “ปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาลส่วนตำบล และปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

(6) “พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล และพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

(7) “หน่วยงาน” หมายความว่า สำนัก กอง ส่วน ฝ่าย ตามโครงสร้างขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละรูปแบบ หรือหน่วยงานที่มีงบประมาณเฉพาะการ หรือหน่วยงานที่ได้แยกออกไปทำการรับจ่าย และเก็บรักษาเงิน

(8) “ผู้เบิก” หมายความว่า หน่วยงานที่ได้รับงบประมาณทั่วไปและงบประมาณเฉพาะการ รวมทั้งเงินนอกงบประมาณด้วย

(9) “หน่วยงานคลัง” หมายความว่า หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงินการฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน ตามระเบียบนี้

(10) “หัวหน้าหน่วยงานคลัง” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงาน ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินการเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ตามที่กำหนดไว้ หน้า 27 เล่ม 122 ตอนพิเศษ 9 ง ราชกิจจานุเบกษา 31 มกราคม 2548 ในระเบียบนี้ และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่มีงบประมาณเฉพาะการหรือหน่วยงานที่ได้แยกไป ทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงินต่างหากจากหน่วยงานคลัง

(11) “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ที่มีหน้าที่รับจ่ายเงินและให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ มีหน้าที่รับจ่ายเงินด้วย

(12) “ตู้নিরায়” หมายความว่า รงบหรือตู้เหล็กหรือหีบเหล็กอันมั่นคง ซึ่งใช้สำหรับ เก็บรักษาเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(13) “หีบห่อ” หมายความว่า หีบ หรือถุง หรือภาชนะอื่นใด ซึ่งใช้สำหรับบรรจุเงินเพื่อฝาก เก็บรักษาไว้ในตู้নিরায়ในลักษณะหีบห่อ หรือสำหรับบรรจุเงินเพื่อนำส่ง หรือนำฝากส่วนราชการ หรือ บรรจุเงินที่ขอเบิกคืนจากตู้নিরায়ของส่วนราชการหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(14) “อนุมัติฎีกา” หมายความว่า อนุญาตให้จ่ายเงินจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(15) “หลักฐานการจ่าย” หมายความว่า หลักฐานแสดงว่าได้มีการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับหรือ เจ้าหน้าที่ตามข้อผูกพันแล้ว

(16) “ใบสำคัญคู่จ่าย” หมายความว่า หลักฐานการจ่ายเงินที่เป็นใบเสร็จรับเงิน หลักฐานของธนาคารแสดงการจ่ายเงินแก่เจ้าหนี้ หรือหลักฐานการนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากของผู้รับที่ธนาคาร และให้รวมถึงใบนำส่งเงินต่อหน่วยงานคลังด้วย

(17) “เงินรายรับ” หมายความว่า เงินทั้งปวงที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือจากนิติกรรม

(18) “เงินนอกงบประมาณ” หมายความว่า เงินทั้งปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่เงินที่ปรากฏตามงบประมาณรายจ่าย และเงินที่รัฐบาลอุดหนุนให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยระบุวัตถุประสงค์

(19) “รายงานสถานะการเงินประจำวัน” หมายความว่า รวมถึง ยอดเงินรับและจ่ายในแต่ละวัน รวมถึงยอดเงินที่ฝากธนาคารและคลังจังหวัดด้วย หน้า 28 เล่ม 122 ตอนพิเศษ 9 ง ราชกิจจานุเบกษา 31 มกราคม 2548

(20) “เงินยืม” หมายความว่า เงินงบประมาณหรือเงินนอกงบประมาณที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายให้แก่บุคคลใดยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการหรือปฏิบัติราชการอื่นใด

(21) “แผนพัฒนา” หมายความว่า รวมถึง แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะสามปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือตามที่กฎหมายกำหนด

(22) “แผนการใช้จ่ายเงิน” หมายความว่า แผนแสดงรายละเอียดการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานผู้เบิกในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งหน่วยงานผู้เบิกได้ยื่นต่อหน่วยงานคลัง ทุกๆ สามเดือน

(23) “ทุนสำรองเงินสะสม” หมายความว่า ยอดเงินสะสมจำนวนร้อยละสิบห้าของยอดเงินสะสมประจำทุกสิ้นปีงบประมาณ เพื่อรักษาเสถียรภาพการเงินการคลังขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(24) “เงินสะสม” หมายความว่า เงินที่เหลือจ่ายจากเงินรายรับตามงบประมาณรายจ่ายประจำปีและหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และให้หมายความรวมถึงเงินรายรับอื่นที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับไว้ภายในวันสิ้นปีงบประมาณหลังจากที่ได้หักทุนสำรองเงินสะสมไว้แล้ว และรวมทั้งเงินสะสมปีก่อน ๆ ด้วย

(25) “หนี้สูญ” หมายความว่า หนี้ที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะเจ้าหนี้ไม่มีทางที่จะได้รับชำระหนี้จากลูกหนี้ได้

(26) “ปี ” หมายความว่า ปีงบประมาณ

(27) “นายอำเภอ” หมายความว่า ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอด้วย

ข้อ 87 ทุกวันสิ้นปีงบประมาณ เมื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปิดบัญชีรายรับรายจ่ายแล้ว ให้กันยอดเงินสะสมประจำปีไว้ร้อยละสิบห้าของทุกปี เพื่อเป็นทุนสำรองเงินสะสมโดยที่ทุนสำรองเงินสะสมนี้ให้เพิ่มขึ้นร้อยละสิบห้าของทุกปี หน้า 47 เล่ม 122 ตอนพิเศษ 9 ง ราชกิจจานุเบกษา 31

มกราคม 2548 การจ่ายเงินทุนสำรองเงินสะสมจะกระทำต่อเมื่อยอดเงินสะสมในส่วนที่เหลือมีไม่เพียงพอ ต่อการบริหาร ให้ขอความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น และขออนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัดในกรณีที่ปีใด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมียอดเงินทุนสำรองเงินสะสมเกินร้อยละสี่สิบห้าของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น หากมีความจำเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจนำยอดเงินส่วนที่เกินไปใช้จ่ายได้โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่นภายใต้เงื่อนไขข้อ 89 (1)

ข้อ 89 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ่ายขาดจากเงินสะสมได้ไม่เกินร้อยละสี่สิบของงบประมาณรายจ่ายเพื่อการลงทุนของปีนั้น โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) ให้กระทำได้เฉพาะกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเกี่ยวกับการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำบัดความเดือดร้อนของประชาชน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือตามที่กฎหมายกำหนด หน้า 48 เล่ม 122 ตอนพิเศษ 9 ง ราชกิจจานุเบกษา 31 มกราคม 2548

(2) ได้ส่งเงินสมทบกองทุนส่งเสริมกิจการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละประเภทตามระเบียบแล้ว

(3) เมื่อได้รับอนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมแล้ว องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการก่องหนี้ผูกพันและเบิกจ่ายให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีถัดไป หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดให้การจ่ายขาดเงินสะสมนั้นเป็นอันพับไป

ข้อ 91 ภายใต้บังคับข้อ 89 ในกรณีฉุกเฉินที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมได้ตามความจำเป็นในขณะนั้น โดยให้คำนึงถึงฐานะการเงิน การคลังขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

ข้อ 92 การวางฎีกาเบิกเงินสะสม ตามข้อ 89 และข้อ 90 ให้ดำเนินการวางฎีกาเบิกเงินสะสมได้เฉพาะตามจำนวนที่จะต้องจ่ายจริงและจะถึงกำหนดเวลาที่ต้องจ่ายเงินหรือวางฎีกาเบิกเงิน สะสมเป็นงวดๆ ตามความจำเป็น

2.2.4 หลักเกณฑ์ว่าด้วยการตั้งงบประมาณเพื่อการช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2543

ข้อ 1 หลักเกณฑ์นี้เรียกว่า “หลักเกณฑ์ว่าด้วยการตั้งงบประมาณเพื่อการช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2543”

ข้อ 3 กิจกรรมที่เป็นการช่วยเหลือประชาชนตามหลักเกณฑ์นี้ ต้องอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เช่น การส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร การแก้ไข

ปัญหาการประกอบอาชีพ การสังคมสงเคราะห์ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การป้องกันและระงับโรคติดต่อ การสุสานและฌาปนสถาน เป็นต้น

ข้อ 4 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ประสงค์จะตั้งงบประมาณเพื่อการช่วยเหลือประชาชน ดำเนินการศึกษาปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหา จัดทำโครงการแสดงสาระสำคัญของงานที่ต้องปฏิบัติ แล้วบรรจุเข้าเป็นแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยวิธีการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ 5 ในการจัดทำร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาเสนอโครงการในแผนพัฒนาตามข้อ 4 เพื่อขอรับงบประมาณช่วยเหลือประชาชนตามความจำเป็น และเหมาะสมกับฐานะการคลังของท้องถิ่น โดยตั้งจ่ายในร่างข้อบัญญัติงบประมาณให้ถูกต้องตามประเภทของรายจ่าย ทั้งนี้ ให้ชี้แจงถึงเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องตั้งงบประมาณดังกล่าวไว้ในคำชี้แจงประกอบงบประมาณรายจ่ายด้วย

ข้อ 6 เมื่อข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายมีผลใช้บังคับ และผู้บริหารท้องถิ่นเห็นว่าถึงเวลาต้องดำเนินการช่วยเหลือประชาชนตามโครงการที่ได้รับงบประมาณไว้ ให้ดำเนินการดังนี้

(1) ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี หรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วแต่กรณี แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการช่วยเหลือประชาชนตามโครงการ โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เป็นธรรมและปฏิบัติตามแนวทางการช่วยเหลือสงเคราะห์ประชาชนที่หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติอยู่ เช่น แนวทางปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน เป็นต้น

(2) กรณีที่มีความจำเป็นจะต้องจัดซื้อวัสดุหรือครุภัณฑ์เพื่อดำเนินการตามโครงการให้ถือปฏิบัติดังนี้

ก. การจัดซื้อวัสดุ เพื่อนำไปแจกจ่ายให้แก่ราษฎร เช่น พันธุ์พืช ปุ๋ย ยารักษาโรค ผ้าห่ม อุปกรณ์กีฬา วัสดุอุปโภคและบริโภค เป็นต้น เมื่อดำเนินการจัดซื้อตามระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้วให้จัดทำบัญชีควบคุมการรับ - จ่ายวัสดุ โดยแสดงรายการและจำนวนวัสดุที่ได้รับ และเมื่อมีการแจกจ่ายวัสดุ ให้ระบุรายชื่อผู้ได้รับแจกจ่ายพร้อมทั้งให้ผู้รับลงชื่อรับไว้ในทะเบียน เพื่อเป็นหลักฐานเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินทุกครั้ง

ข. การจัดซื้อครุภัณฑ์เพื่อนำไปให้ราษฎรหรือหน่วยงานใช้ตามโครงการต่างๆ เช่น เครื่องสูบน้ำ จักรเย็บผ้า เครื่องมือการเกษตร เป็นต้น เมื่อดำเนินการจัดซื้อตามระเบียบฯ แล้ว ให้ลงทะเบียนควบคุมพัสดุ ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบพัสดุขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและเมื่อมีกลุ่มประชาชน ชุมชน หรือหน่วยงานจะยืมไปเพื่อการช่วยเหลือประชาชนตามโครงการต่างๆ ให้ผู้ยืมทำ

หลักฐานการยึดเป็นลายลักษณ์อักษร โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นและกำหนดวันส่งคืนและข้อกำหนดเกี่ยวกับภาระผูกพัน อันเนื่องมาจากกรณีพัสดุชำรุด บกพร่องสูญหาย และอื่นๆ ตามความจำเป็น โดยหมายเหตุในทะเบียนคุมครุภัณฑ์ ระบุชื่อบุคคลหรือหน่วยงานผู้ยึด ทั้งนี้ หน่วยงานที่ยึดต้องกำกับดูแลและควบคุมการใช้งานให้เป็นไปตามข้อตกลงของการยึดด้วย

2.2.5 หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556

1. หลักเกณฑ์นี้เรียกว่า “หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556”

2. หลักเกณฑ์นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2556 เป็นต้นไป

3. ให้ยกเลิกหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2551 ที่ประกาศใช้เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 บรรดาหลักเกณฑ์ และคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในหลักเกณฑ์นี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์นี้ ให้ใช้หลักเกณฑ์นี้แทน

4. ขอบเขตการจ่ายเงินอุดหนุนราชการ จะต้องเป็นการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ตามความหมายแห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

5. การจ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข และอัตราดังต่อไปนี้

5.1 ด้านการดำรงชีพ ให้ดำเนินการช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน โดยคำนึงถึงสภาพและเหตุการณ์ตามความเหมาะสม ดังนี้

5.1.1 ค่าอาหารจัดเลี้ยงวันละไม่เกิน 3 มื้อ มื้อละไม่เกิน 30 บาท ต่อคน

5.1.2 ค่าถุงยังชีพชุดละไม่เกิน 550 บาท ต่อครอบครัว

5.1.3 ค่าจัดซื้อหรือจัดหาผ้าสำหรับบริโภคและใช้สอยในที่อยู่อาศัย เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นจนกว่าเหตุการณ์ประสบภัยพิบัติจะเข้าสู่ภาวะปกติ

5.1.4 ค่าจัดหาสิ่งของในการดำรงชีพเบื้องต้น กรณีที่อยู่อาศัยได้รับความเสียหายทั้งหมดหลังเท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน 3,000 บาท

5.1.5 ค่าวัสดุซ่อมแซมหรือก่อสร้างที่อยู่อาศัยประจำ ซึ่งผู้ประสบภัยพิบัติเป็นเจ้าของที่ได้รับความเสียหายเท่าที่จ่ายจริงหลังละไม่เกิน 33,000 บาท

5.1.6 ค่าวัสดุซ่อมแซมหรือสร้างยุ้งข้าว โรงเรือนสำหรับเก็บพืชผลและคอกสัตว์ที่ได้รับความเสียหาย เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน 5,000 บาท

5.1.7 กรณีที่ผู้ประสบภัยพิบัติเข้าบ้านเรือนของผู้อื่น และบ้านเช่าเสียหายจากภัยพิบัติ ทั้งหลังหรือเสียหายบางส่วนจนอยู่อาศัยไม่ได้ ให้ช่วยเหลือเป็นค่าเช่าบ้านแก่ผู้ประสบภัยพิบัติเท่าที่จ่ายจริง ในอัตราครอบครัวละไม่เกินเดือนละ 1,700 บาท เป็นเวลาไม่เกิน 2 เดือน

5.1.8 ค่าตัดแปลงสถานที่สำหรับเป็นที่พักชั่วคราว เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน 2,200 บาท หรือค่าผ้าใบหรือผ้าพลาสติกหรือวัสดุอื่น ๆ สำหรับกันแดดกันฝน เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน 900 บาท

5.1.9 ค่าใช้จ่ายที่ส่วนราชการจัดหาสาธารณูปโภคในที่พักชั่วคราว

(1) ค่าไฟฟ้าให้เป็นไปตามที่การไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะเรียกเก็บ สำหรับกรณีที่ท้องถิ่นไม่มีไฟฟ้า ให้จัดอุปกรณ์แสงสว่างอื่น ๆ ทดแทนได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(2) จัดหาน้ำบริโภคและใช้สอยจากหน่วยงานที่จังหวัดและอำเภอมีอยู่ เช่น การประปาส่วนภูมิภาค การประปานครหลวง หน่วยดับเพลิงเทศบาล เป็นต้น หรือจัดซื้ออุปกรณ์บรรจุน้ำตามความจำเป็นของจำนวนผู้ประสบภัยพิบัติ รวมทั้งการจัดซื้อเพื่อบริโภคใช้สอย เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(3) จัดสร้างหรือจัดหาห้องน้ำ ห้องส้วม 1 ที่ต่อ 10 คน เท่าที่จ่ายจริง เฉลี่ยที่ละไม่เกิน 1,500 บาท

(4) จัดสร้างที่รองรับ ทำลาย หรือกำจัดขยะมูลฝอย เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

5.1.10 ค่าเครื่องนุ่งห่ม รายละไม่เกิน 1,000 บาท

5.1.11 ค่าเครื่องมือประกอบอาชีพ และหรือเงินทุนสำหรับผู้ประสบภัยพิบัติที่เป็นอาชีพหลักในการหาเลี้ยงครอบครัวของผู้ประสบภัยพิบัติ เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน 11,000 บาท

5.1.12 ค่าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ

(1) กรณีบาดเจ็บสาหัสที่ต้องรักษาในสถานพยาบาลตั้งแต่ 3 วันขึ้นไปให้จ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นเป็นเงินจำนวน 3,000 บาท

(2) กรณีบาดเจ็บจนถึงขั้นพิการไม่สามารถประกอบอาชีพตามปกติได้ให้ช่วยเหลือเบื้องต้นเป็นเงินจำนวน 10,000 บาท

(3) กรณีภัยพิบัติที่เป็นสาธารณภัยขนาดใหญ่หรือรุนแรงเป็นที่สะเทือนขวัญของประชาชนทั่วไป ให้จ่ายเงินและหรือสิ่งของปลอบขวัญผู้ที่ได้รับบาดเจ็บที่รักษาตัวในสถานพยาบาลรายละไม่เกิน 2,000 บาท

5.1.13 ค่าจัดการศพผู้เสียชีวิต รายละไม่เกิน 25,000 บาท และในกรณีผู้ประสบภัยที่เสียชีวิตเป็นหัวหน้าครอบครัวหรือเป็นผู้หารายได้เลี้ยงดูครอบครัว ให้พิจารณาช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัวอีกไม่เกิน 25,000 บาท

5.1.14 กรณีอากาศหนาวมีอุณหภูมิต่ำกว่า 15 องศาเซลเซียส และมีช่วงเวลาอากาศหนาวยาวนานติดต่อกันเกิน 3 วัน ให้จ่ายค่าจัดซื้อเครื่องกันหนาวสงเคราะห์ราษฎรได้เท่าที่จ่ายจริง คนละไม่เกิน 240 บาท ทั้งนี้ จังหวัดหนึ่งไม่เกินงบประมาณปีละ 1,000,000 บาท

2.2.6 แนวทางปฏิบัติในการให้ความช่วยเหลือประชาชนกรณีเกิดสาธารณภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

การซักซ้อมตามหนังสือจังหวัดที่ มท 0823.3/ว 3671 ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2547 ซักซ้อมตามหนังสือกรมการปกครอง ส่วนมาก ที่ มท 0313.4/ว 667 ลงวันที่ 12 มีนาคม 2545

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนได้รับรู้ถึงปัญหาความต้องการของประชาชน และมีงบประมาณที่สามารถให้การช่วยเหลือประชาชนได้อย่างรวดเร็ว จึงขอซักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการให้ความช่วยเหลือประชาชนกรณีเกิดสาธารณภัย ดังนี้

1. การจัดเตรียมงบประมาณก่อนเกิดเหตุ

1.1 ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาตั้งงบประมาณรายจ่ายประเภทเงินสำรองจ่ายให้เพียงพอต่อการเผชิญเหตุสาธารณภัยตลอดปีและให้นำเงินสำรองจ่ายไปใช้จ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้นหรือบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเป็นส่วนรวมเท่านั้น

1.2 จัดตั้งงบประมาณเพื่อป้องกันสาธารณภัยไว้ล่วงหน้า เช่น ขุดลอกคูคลอง ทำนบ เขื่อนฝาย เพื่อให้สามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง จัดทำถังน้ำ โอน้ำ ให้แก่ราษฎรเพื่อเก็บกักน้ำสำหรับการบริโภค ตั้งงบประมาณเพื่อการจัดหาผ้าห่ม ยารักษาโรค สำหรับกรณีเกิดภัยหนาว ตั้งงบประมาณเป็นค่าวัสดุน้ำมันเชื้อเพลิงและล้อเลื่อนสำหรับรถยนต์ของหน่วยงานราชการต่างๆ ที่นำน้ำหรือเครื่องอุปโภคบริโภค ไปแจกจ่ายราษฎรตามที่หน่วยงานนั้นร้องขอ เป็นต้น

1.3 จัดทำแผนงานโครงการและจัดตั้งคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือประชาชนตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการตั้งงบประมาณ เพื่อการช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

1.4 ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้พิจารณากำหนดวงเงินที่ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถยืมเงินสะสมไปใช้ในกรณีฉุกเฉินที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้นไว้เป็นการล่วงหน้า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 ข้อ 82 วรรคสอง

2. การให้ความช่วยเหลือในขณะเกิดเหตุ

2.1 ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณานำเงินสำรองจ่ายซึ่งได้ตั้งงบประมาณไว้แล้วไปใช้จ่ายเป็นลำดับแรก หากเงินสำรองจ่ายมีไม่เพียงพอก็อาจโอนงบประมาณที่เหลือจ่าย หรือยังไม่มีควมจำเป็นต้องใช้จ่ายไปเพื่อจ่ายได้โดยอนุมัติของคณะผู้บริหารท้องถิ่นตามระเบียบงบประมาณ ข้อ 26

2.2 จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เพื่อแจกจ่ายให้กับราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อนตามงบประมาณที่ได้ตั้งงบประมาณไว้ ตามระเบียบพัสดุที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจจัดหาโดยวิธีตกลงราคา ในกรณีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ในวงเงินครั้งละไม่เกิน 100,000 บาท โดยให้เจ้าหน้าที่พัสดุหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการซื้อหรือจ้างไปก่อนแล้วรีบรายงานขอความเห็นชอบต่อผู้สั่งซื้อสั่งจ้าง ตามระเบียบพัสดุขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งนี้ อัตราค่าใช้จ่ายให้ถือปฏิบัติโดยอนุโลมตามหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

2.3 หากมีงบประมาณไม่เพียงพอแก่การใช้จ่ายเพื่อการช่วยเหลือประชาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ก็อาจยืมเงินสะสมในส่วนที่เก็บรักษาไว้ไปดำเนินการแก้ไขปัญหาฉุกเฉินที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้นตามวงเงินที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนด ซึ่งอำนาจอนุมัติเป็นของผู้บริหารท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 ข้อ 82 วรรคสอง ทั้งนี้ จะต้องกันเงินสะสมไว้ สำหรับจ่ายเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนไม่น้อยกว่าสามเดือนและต้องตั้งงบประมาณขาดใช้เงินยืมสะสมให้ครบถ้วนในคราวตรงงบประมาณรายจ่ายครั้งต่อไปหรือในปีงบประมาณถัดไปด้วย

2.4 สำหรับการจัดหาวัสดุเพื่อช่วยเหลือประชาชนในการบริโภค องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดหาวัสดุ วัสดุ อุปกรณ์ หรือครุภัณฑ์ สำหรับผลิตน้ำสะอาด เพื่อบริการประชาชนโดยไม่คิดมูลค่า ตามหนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท 0313.4/ว 2305 ลงวันที่ 4 ตุลาคม 2543 และกรณีหน่วยราชการต่าง ๆ นำน้ำหรือเครื่องอุปโภค บริโภค ไปแจกจ่ายราษฎรก็ให้พิจารณาสนับสนุนงบประมาณเป็นค่าวัสดุ น้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่นตามที่หน่วยงานนั้นร้องขอด้วย

3. การให้ความช่วยเหลือหลังเกิดเหตุ

3.1 ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการช่วยเหลือประชาชนกรณีเกิดสาธารณภัย เพื่อสำรวจปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชน

3.2 กรณีที่ยังมีความจำเป็นต้องดำเนินการ เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่ประสบสาธารณภัยต่อไป ให้ตรวจสอบงบประมาณรายจ่ายในปัจจุบันว่ายังมีงบประมาณ เพื่อการช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบสาธารณภัยอีกหรือไม่หากมีไม่เพียงพอให้พิจารณาโอน/แก้ไข เปลี่ยนแปลงงาน โครงการที่มีความจำเป็นน้อยกว่ามาดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

3.3 ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อนในด้านของภารกิจและวัสดุ อุปกรณ์ที่นำไปช่วยเหลือ

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการวัดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแนวคิดของ Bardach (1977, p.3) Nakamura & Smallwood (1980, p.146-151) และ วรเดช จันทรร (2545,

หน้า 47-49)ความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติประกอบด้วย 1) การบรรลุเป้าหมายของนโยบาย 2) ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานและ 3) ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อ่างอิงงานวิจัยเกี่ยวกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติและตัวแปรตาม (Dependent Variables) ที่ใช้ในการวิจัยดังตารางที่ 5 และสรุปตัวแปร ดังนี้ ตัวชี้วัดของแนวความคิดองค์ประกอบของความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ

2.3 บริบทของจังหวัดสมุทรสงคราม

จังหวัดสมุทรสงครามหรือเมืองแม่กลอง ในอดีตคือแขวงบางช้างของเมืองราชบุรี ชื่อบางช้างอาจตั้งตามพระนามในเจ้าพลาย (ในปี พ.ศ. 2173 เจ้าพลายและเจ้าแสนซึ่งเป็นพระราชโอรสองค์ที่หนึ่งและพระราชโอรสองค์ที่สองตามลำดับในสมเด็จพระเอกาทศรถ (องค์ขาว) ซึ่งเป็นพระอนุชาพระองค์เดียวที่เรাত্রาปในสมเด็จพระนเรศวรมหาราช (องค์ดำ) ซึ่งไม่มีพระราชโอรส ได้หนีราชภัยมาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่แขวงบางช้าง) แขวงบางช้างมีศูนย์กลางอยู่ที่ตำบลบางช้าง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม (ตามการแบ่งเขตการปกครองในปัจจุบัน) แขวงบางช้างมีอีกชื่อว่าสวนนอก (มีคำกล่าวที่ว่า "สวนในบางกอก สวนนอกบางช้าง") ต่อมาปลายสมัยกรุงศรีอยุธยาต่อเนื่องกับสมัยกรุงธนบุรี แขวงบางช้างแยกออกจากจังหวัดราชบุรีเรียกว่า "เมืองแม่กลอง" สมุทรสงครามมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ในช่วงที่สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงสถาปนากรุงธนบุรีเป็นราชธานี พม่าส่งกองทัพผ่านเข้ามาถึงบริเวณตำบลบางกุ้ง พระเจ้าตากสินมหาราชทรงรวบรวมผู้คนสร้างค่ายป้องกันทัพพม่าจนข้าศึกพ่ายแพ้ไป ณ บริเวณค่ายบางกุ้ง นับเป็นการป้องกันการรุกรานของพม่าเข้ามายังไทยครั้งสำคัญในช่วงเวลานั้น

1. สภาพภูมิประเทศ

จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นจังหวัดในภาคกลาง มีขนาดพื้นที่เล็กที่สุดของประเทศ คือประมาณ 416.7 ตารางกิโลเมตร เป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และมีชายฝั่งทะเลติดอ่าวไทยยาวประมาณ 23 กิโลเมตร มีภูเขา 1 ลูก (เขายี่สาร) ไม่มีเกาะ มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มโดยพื้นที่ ฝั่งตะวันตกจะสูงกว่าฝั่งตะวันออกเล็กน้อยพื้นที่โดยทั่วไปของจังหวัดเป็นที่ราบลุ่มริมทะเลโดยตลอด สภาพของดินเป็นดินเหนียวปนทราย เดิมเคยมีป่าโกงกาง ไม้แสม ตามชายฝั่งทะเลและมีป่าจากตามปากแม่น้ำ แต่ปัจจุบัน ได้มีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ดังกล่าวในการเลี้ยงกุ้งกุลาดำเกือบทั้งหมด ต่อมาการเลี้ยงกุ้งได้เกิดการขาดทุนทำให้ปล่อยบ่อกุ้งร้างจำนวนมาก แม่น้ำสำคัญที่ไหลผ่านคือ แม่น้ำแม่กลอง ผ่านบริเวณท้องที่อำเภอบางคนที และอำเภออัมพวา ไปออกทะเลอ่าวไทย ที่บริเวณปากแม่น้ำแม่กลองในเขตอำเภอเมืองสมุทรสงคราม นอกจากนี้ มีลำคลองใหญ่น้อยมากมาย แยกจากแม่น้ำแม่กลอง 366 คลองลำประโดง 1,000 ลำประโดง กระจายอยู่ ทั่วพื้นที่ จากสภาพภูมิประเทศเช่นนี้ทำให้เกิดความสะดวกในด้านการคมนาคมทางน้ำ และการประกอบอาชีพด้านกสิกรรม

2. ที่ตั้งและอาณาเขต

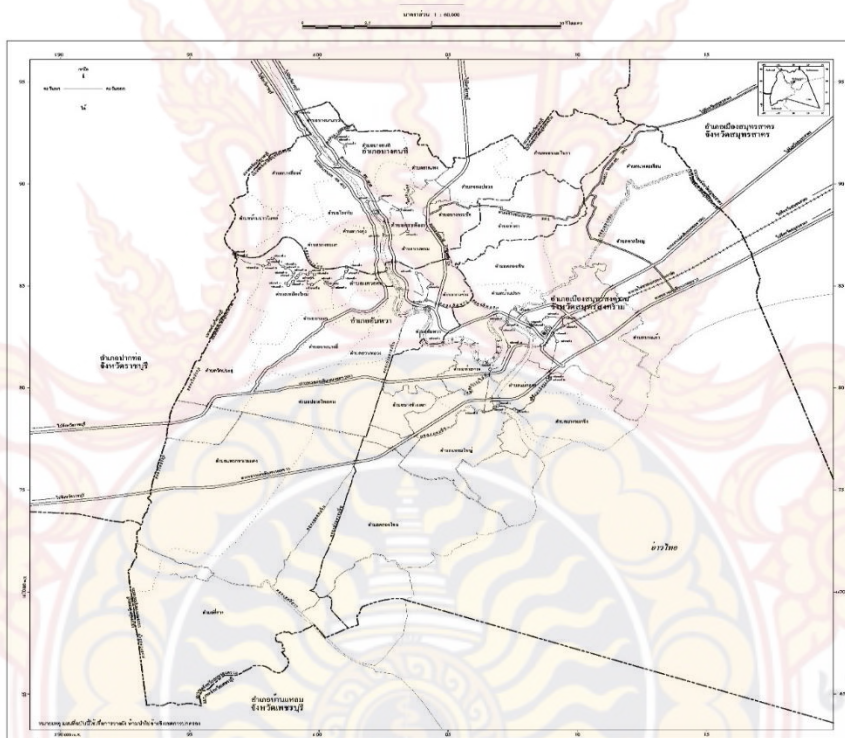
สมุทรสงครามเป็นจังหวัดในภาคกลาง (หน่วยงานบางแห่งถือเป็นส่วนหนึ่งของภาคตะวันตก) มีขนาดพื้นที่เล็กที่สุดของประเทศคือประมาณ 416.7 ตารางกิโลเมตรอาณาเขตจังหวัดสมุทรสงครามมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดราชบุรีและจังหวัดสมุทรสาครโดยมีลำคลองดอนมะโนราและรางหัวตำลึงในเขตท้องที่อำเภอบางคนทีและอำเภอเมืองสมุทรสาครเป็นแนวแบ่งเขต

ทิศใต้ติดทะเลอ่าวไทยตรงปากแม่น้ำแม่กลองและจังหวัดเพชรบุรี

ทิศตะวันออกติดต่อกับจังหวัดสมุทรสาครที่คลองพรมแดนท้องที่อำเภอเมืองสมุทรสาคร

ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดราชบุรีโดยมีลำคลองวัดประดู่เป็นแนวแบ่งเขตในท้องที่อำเภออัมพวา

ภาพที่ 2.2 แผนที่จังหวัดสมุทรสงคราม

ที่มา: จังหวัดสมุทรสงคราม. www.samutsongkhram.go.th. 18 ธันวาคม 2559

3. สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดสมุทรสงครามติดต่อกับอ่าวไทยจึงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้. จากอ่าวไทย และทะเลจีนใต้ พัดเอาฝนมาตกในฤดูฝนมากพอสมควร ประกอบกับอยู่ใกล้ทะเลจึงมีความชุ่มชื้นอยู่เสมอ ในฤดูหนาวอากาศจึงไม่หนาวจัด ในฤดูร้อนไม่ร้อนจนเกินไปอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ประมาณ 28 องศาเซลเซียส พายุและฝนฟ้าคะนองจะเกิดขึ้นในระหว่างฤดูฝนและฤดูร้อนคือระหว่างเดือนเมษายน

และพฤษภาคม ซึ่งเป็นระยะเวลาก่อนที่จะมีมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ นอกจากนี้อาจได้รับพายุหมุนเขตร้อน ซึ่งเคลื่อนตัวจากทะเลจีนใต้เข้ามาทางฝั่งเวียดนามในสภาพของพายุดีเปรสชัน พายุโซนร้อน และพายุไต้ฝุ่นตามลำดับ ทำให้ฝนตกหนักต่อเนื่องกันและอาจก่อให้เกิดอันตรายได้

ฤดูร้อน ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – กลางเดือนพฤษภาคม

ฤดูฝน ช่วงกลางเดือนพฤษภาคม – เดือนตุลาคม

ฤดูหนาว ช่วงเดือนพฤศจิกายน – กลางเดือนกุมภาพันธ์

4. ลักษณะทางการปกครอง

อำเภอ แบ่งออกเป็น 3 อำเภอ 36 ตำบล 284 หมู่บ้าน

1. อำเภอเมืองสมุทรสงคราม มีเนื้อที่ 169.057 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 40.57 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

2. อำเภออัมพวา มีเนื้อที่ 170.164 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 40.84 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

3. อำเภอบางคนที มีเนื้อที่ 77.486 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 18.59 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

การปกครองท้องถิ่น มีหน่วยการปกครอง ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวน 1 แห่ง

2. เทศบาลเมือง จำนวน 1 แห่ง

3. เทศบาลตำบล จำนวน 8 แห่ง

4. องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 26 แห่ง

ประชากร (จำนวนแยกตามเพศจำนวนครัวเรือน)

จังหวัดสมุทรสงครามมีจำนวนครัวเรือนรวมทั้งสิ้น 65,497 ครัวเรือน

มีประชากรรวมทั้งสิ้นจำนวน 194,189 คน

เป็นเพศชายจำนวน 93,316 คน

เป็นเพศหญิงจำนวน 100,873 คน

5. สภาพเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดสมุทรสงครามประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและการประมงส่วนอุตสาหกรรมนั้นส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กโดยอุตสาหกรรมที่สำคัญได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตน้ำปลาอุตสาหกรรมอาหารอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดสมุทรสงครามขยายตัวเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยและการ

ประมงเป็นสาขาการผลิตในภาคเกษตรที่ทำรายได้สูงสุดของจังหวัดรองลงมาคือกสิกรรมและการแปรรูป

5.1 พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

5.1.1 มะพร้าวเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสมุทรสงครามการทำสวนมะพร้าวแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือมะพร้าวผลมะพร้าวตาลและมะพร้าวอ่อนแหล่งที่เพาะปลูกมะพร้าวผลที่สำคัญอยู่ในเขตอำเภออัมพวาโดยมีพื้นที่เพาะปลูกรวมประมาณ 53,592 ไร่

5.1.2 ข้าวจังหวัดสมุทรสงครามมีพื้นที่ปลูกข้าวเพียงเล็กน้อยเนื่องจากมีปัญหาเรื่องดินเค็มแหล่งเพาะปลูกข้าวคือตำบลแพรกหนามแดงและตำบลวัดประดู่ซึ่งอยู่ในเขตอำเภออัมพวาโดยมีพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 2,400 ไร่

5.1.3 ลิ้นจี่จังหวัดสมุทรสงครามเป็นแหล่งเพาะปลูกลิ้นจี่พันธุ์ที่นิยมกันคือพันธุ์ค่อมที่มีรสชาติแตกต่างจากทางภาคเหนือของไทยและผลผลิตจะออกเร็วกว่าทางภาคเหนือจึงทำให้มีราคาดีกว่าและผลผลิตจะออกในช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคมแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญอยู่ในท้องที่ตำบลบางสะแกตำบลแควอ้อมตำบลเหมืองใหม่ตำบลบางกุ้งในเขตอำเภออัมพวาและอำเภอบางคนทีโดยมีพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 9,476 ไร่

5.1.4 ส้มโอส้มโอถือเป็นผลไม้ที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดส้มโอพันธุ์ที่นิยมปลูกในจังหวัดสมุทรสงครามคือพันธุ์ขาวใหญ่มีผลใหญ่รสหวานกลมกล่อมเปรี้ยวเล็กน้อยเนื้อเป็นสีขาวและไม้และส้มโอเป็นผลไม้ที่ให้ผลผลิตตลอดทั้งปีโดยมีพื้นที่เพาะปลูกส้มโอรวมประมาณ 14,954 ไร่

5.2 การประมง

ตารางที่ 2.2 การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

ชนิดสัตว์น้ำ	ปริมาณผลผลิต (ตัน)	มูลค่า(ล้านบาท)
ปลาสด	1.68	82.96
ปลานิล	0.31	13.30
ปลาดุก	0.14	5.44
กุ้งก้ามกราม	169.34	50.30
ปลาที่บด	0.24	20.21
ปลากระพงกระชัง	94.42	12.84
กุ้งพัฒนา	323.88	35.63
กุ้งกึ่งพัฒนา	212.36	48.42
หอยแครงในทะเล	238.40	4.05
อนุบาลหอยแครง	291.20	48.54

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

หอยแครงในบ่อกุ้ง	2,243.20	66.66
หอยแมลงภู่	1,129.33	186.03
ปูทะเล	25.85	6.13

ที่มา: จังหวัดสมุทรสงคราม. www.samutsongkhram.go.th. 18 ธันวาคม 2559

5.3 การปลูกสัตว์การเลี้ยงสัตว์ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีลักษณะเป็นการเลี้ยงแบบรายย่อยหรือเป็นการเลี้ยงในครอบครัวเพื่อเสริมรายได้จากอาชีพด้านกสิกรรมและการประมงปริมาณสัตว์เลี้ยงมีไม่มากนักเนื่องจากสภาพพื้นที่ของจังหวัดส่วนใหญ่เป็นคลองและร่องสวนชนิดของสัตว์ที่เลี้ยงโดยเฉพาะสัตว์ใหญ่โคมีเลี้ยงกันในพื้นที่ทำนาของอำเภออัมพวาสุกรเลี้ยงกันมากในอำเภอบางคนทีสำหรับสัตว์ปีกมีการเลี้ยงกระจายกันอยู่ทั่วไป

5.4 การอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรสงครามมีโรงงานทั้งสิ้น จำนวน 263 แห่ง ทุนจดทะเบียนรวม 6,649.65 ล้านบาท จำนวนการจ้างงาน 8,694 คน ค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท

6. สถานการณ์สาธารณสุขที่เกิดขึ้นในพื้นที่

6.1 ภัยจากการคมนาคม การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างต่อเนื่องของจังหวัดสมุทรสงคราม โดยเฉพาะในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่งผลให้มีการใช้รถใช้ถนนในการสัญจรมากขึ้นโดยเฉพาะในช่วงเทศกาล และวันหยุดประกอบกับจังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดที่มีเส้นทางผ่านไปสู่อื่นทางภาคใต้ รวมทั้งการสัญจรทางน้ำ ซึ่งอาจเกิดอุบัติเหตุทำให้เกิดความเสียหายในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ภัยจากการคมนาคม ที่สำคัญและเกิดขึ้นเป็นประจำ คือ อุบัติเหตุทางถนน โดยมีสาเหตุจากพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้รถใช้ถนน การทำผิดกฎจราจร และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วขับขีการไม่สวมหมวกนิรภัย อีกทั้งยานพาหนะ สภาพถนน และสิ่งแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย โดยจังหวัดสมุทรสงครามมีสถิติการเกิดอุบัติเหตุทางถนนความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินย้อนหลัง 3 ปีดังนี้

ตารางที่ 2.3 สถิติสถานการณ์ภัยจากอุบัติเหตุทางถนนของจังหวัดสมุทรสงครามพ.ศ. 2555 – 2557

พ.ศ.	จำนวนอุบัติเหตุ (ครั้ง)	ความเสียหาย		
		มูลค่า (บาท)	บาดเจ็บ(คน)	เสียชีวิต(คน)
2555	35	-	54	33
2556	51	-	30	27
2557	47	-	21	17

ที่มา: จังหวัดสมุทรสงคราม. www.samutsongkhram.go.th. 18 ธันวาคม 2559

6.2 อัคคีภัยเป็นสาธารณภัยประเภทหนึ่งที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและสามารถเผาผลาญทรัพย์สินให้วอดวายได้ในชั่วระยะเวลาไม่กี่ชั่วโมงก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิตทรัพย์สินของประชาชนและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศซึ่งสาเหตุการเกิดอัคคีภัยส่วนใหญ่เกิดจากความประมาทขาดความระมัดระวังหรือความพลั้งเผลอสถานที่ที่เกิดอัคคีภัยมักเป็นที่อยู่อาศัยและชุมชนที่หนาแน่นหรือมีความแออัดของประชาชนอาคารสูงโรงงานอุตสาหกรรมศูนย์การค้าและโรงแรมที่พักซึ่งสถานที่เหล่านี้มักจะมีการใช้พลังงานไฟฟ้าพลังงานเชื้อเพลิงพลังงานความร้อนและอื่นๆที่เอื้อต่อการเกิดอัคคีภัยโดยเฉพาะในฤดูที่มีอากาศร้อนและแห้งแล้งระหว่างเดือนธันวาคมถึงเดือนพฤษภาคมมักมีอัคคีภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ดังนั้นการป้องกันและระงับอัคคีภัยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะช่วยลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและของรัฐที่อาจจะเกิดขึ้นให้น้อยที่สุด

ตารางที่ 2.4 สถิติสถานการณ์อัคคีภัยของจังหวัดสมุทรสงครามพ.ศ. 2555 – 2557

พ.ศ.	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (อำเภอ)	ความเสียหาย		
			จำนวน (หมู่บ้าน)	จำนวน (ตำบล)	มูลค่า(บาท)
2555	3	2	3	3	695,143.75
2556	2	2	2	2	823,100
2557	-	-	-	-	-

ที่มา: จังหวัดสมุทรสงคราม. www.samutsongkhram.go.th. 18 ธันวาคม 2559

6.3 วาตภัย เป็นสาธารณภัยที่มีสาเหตุจากพายุลมแรง จนทำให้เกิดความเสียหายแก่อาคารบ้านเรือน ต้นไม้ และสิ่งก่อสร้าง รวมถึงชีวิตของประชาชน โดยมีสาเหตุจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ คือ พายุฝนฟ้าคะนอง พายุฤดูร้อน และพายุหมุนเขตร้อน (ดีเปรสชัน ไชนัน และไต้ฝุ่น) โดยเฉพาะพายุหมุนเขตร้อนจะส่งผลกระทบต่อพื้นที่เป็นบริเวณกว้างนับร้อยตารางกิโลเมตร (บริเวณที่ศูนย์กลางของพายุเคลื่อนที่ผ่านจะได้รับผลกระทบมากที่สุด) เมื่อพายุมีกำลังแรงในชั้นดีเปรสชันจะทำให้เกิดฝนตกหนักและมักมีอุทกภัยตามมา หากพายุมีกำลังแรงขึ้นเป็นพายุไชนันหรือพายุไต้ฝุ่นจะก่อให้เกิดภัยหลายอย่างพร้อมกันทั้งวาตภัย อุทกภัย และคลื่นพายุซัดฝั่งทะเล (Strom Surge) ซึ่งเป็นอันตรายและอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ทำให้มีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมากได้ จึงต้องมีการเตรียมการเพื่อป้องกันความเสียหายและลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2.5 สถิติสถานการณ์วาทภัยของจังหวัดสมุทรสงครามพ.ศ. 2555 – 2557

พ.ศ.	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (อำเภอ)	ความเสียหาย		
			จำนวน (หมู่บ้าน)	จำนวน (ตำบล)	มูลค่า(บาท)
2555	9	2	31	17	253,662.45
2556	3	2	5	3	823,100
2557	3	2	6	3	-

ที่มา: จังหวัดสมุทรสงคราม. www.samutsongkhram.go.th. 18 ธันวาคม 2559

7. บทบาทหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

1. ดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่
2. จัดทำแผนปฏิบัติการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
3. สนับสนุนกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
4. วางแผน ปรับปรุง และพัฒนาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นระดับปริมาณของปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามโดยศึกษาว่าปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามหรือไม่อย่างไร ผู้ศึกษาได้ค้นคว้างานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าว ดังต่อไปนี้

วิยะดา ตีระแพทย์ (2551, บทความย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายถ่ายโอนงานสวัสดิการสังคมสู่การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการรับรู้บทบาทหน้าที่ด้านสวัสดิการสังคม พบว่า ร้อยละ 91.40 รับรู้ถึงบทบาทหน้าที่ด้านสวัสดิการสังคม ตาม พรบ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มาตรา 67 ร้อยละ 79.20 รับรู้ถึงบทบาทหน้าที่ด้านสวัสดิการสังคมตามนโยบายถ่ายโอนงานของกรมประชาสงเคราะห์ ผลการศึกษาสภาพการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ร้อยละ 96.00

ปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และร้อยละ 50.00 ขึ้นไป ปฏิบัติงานสอดคล้องกับภารกิจบางประการตามนโยบายถ่ายโอนงาน และใช้วิธีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับวิธีการทางสังคมนโยบายถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมสู่การปฏิบัติงาน ต้องมีความพร้อมทั้ง 5 ด้าน เป็นปัจจัยสำคัญ สำหรับที่สะท้อนต่อความต้องการสนับสนุนจากหน่วยงาน พบว่า ร้อยละ 90.00 ขึ้นไป ต้องการการสนับสนุนทรัพยากรทุกด้านจากหน่วยงานต่าง ๆ คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ในด้านระเบียบ กฎหมายและระเบียบด้านสวัสดิการสังคมให้ชัดเจน ภาพรวมของการศึกษา แสดงผลให้เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ประสบสภาพปัญหาในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมในระดับมาก ทุกด้าน แสดงว่าในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมไม่เพียงพอที่จะนำนโยบายถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และองค์กรทุกฝ่ายในสังคม ให้การสนับสนุนทรัพยากรด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการขององค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และเทคนิคการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมให้มากขึ้นเป็นระยะอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานทุกขั้นตอนให้มากขึ้น

ถนอม คะตะวงค์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการนำนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ด้านความชัดเจนของนโยบายด้านทรัพยากรองค์การ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน ด้านสภาพแวดล้อม และกลุ่มเป้าหมายประชาชนผู้รับบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยจะให้ความสำคัญกับ ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบายมากกว่าด้านอื่น เพราะความสำเร็จหรือล้มเหลว ของนโยบายจะขึ้นอยู่กับความกระจ่างชัดของวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ถ้าวัตถุประสงค์ไม่ชัดเจนโอกาสในการตีความผิดจะมีค่อนข้างมากซึ่งจะเป็นสาเหตุในการนำไปสู่ความล้มเหลวของนโยบายได้ วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนย่อมทำให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่า อะไรเป็นเป้าหมายหรือผลลัพธ์ ที่ผู้กำหนดนโยบายต้องการ เมื่อเข้าใจอะไรเป็นความต้องการ แล้วก็เป็นการง่ายที่ทาให้ผู้บริหารกำหนดภารกิจที่เด่นชัด มีการมอบหมายงานหรือการกำหนด ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายให้สัมพันธ์อันจะเป็นแนวทางทำให้การประสานการปฏิบัติเป็นไปโดยราบรื่น โดยเฉพาะนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งเป็นเรื่องใหม่สำหรับส่วนท้องถิ่นที่จะต้องมีการศึกษาและต้องทำความเข้าใจเพราะบุคลากรส่วนท้องถิ่นจะมีประสบการณ์ในด้านสุขภาพไม่มาก ซึ่งเป้าหมายการนำนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องอยู่บนกรอบแนวคิดของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

วัลลภ ศัพท์พันธุ์ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการนำนโยบายด้านการจัดการขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) การนำนโยบายด้านการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยในด้านการปฏิบัติตามแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับนำไปปฏิบัติได้มาก และในด้านการปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยตามโครงการ/กิจกรรมที่ได้ระบุไว้ในแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และในด้านการจัดเก็บขยะมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับนำไปปฏิบัติได้ปานกลาง 2) สมรรถนะขององค์การในการนำนโยบายด้านการจัดการขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ โครงสร้างองค์การที่เหมาะสม ปริมาณและคุณภาพของคน ความเพียงพอของงบประมาณ ปริมาณและคุณภาพของสถานที่ ปริมาณและคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์อยู่ในระดับนำไปปฏิบัติได้มากทุกด้าน 3) ปัจจัยสมรรถนะขององค์การในการนำนโยบายด้านการจัดการขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ โครงสร้างองค์การที่เหมาะสม ปริมาณและคุณภาพของคน ความเพียงพอของงบประมาณ ปริมาณและคุณภาพของสถานที่ ปริมาณและคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการนำนโยบายด้านการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ขวัญใจ สุดถนอม (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในรายด้านพบว่า ด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบายโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านทรัพยากรองค์การโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านสมรรถนะของหน่วยงานปฏิบัติโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และด้านสภาพแวดล้อมและกลุ่มเป้าหมายประชาชนผู้รับบริการโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2) ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก รายด้านพบว่า ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมาก ด้านความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อนโยบาย อยู่ในระดับปานกลาง 3) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ และปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบาย ด้านทรัพยากรองค์การ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานปฏิบัติ ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน และด้านสภาพแวดล้อมและกลุ่มเป้าหมายประชาชนผู้รับบริการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุน

หลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 4) ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบาย ด้านทรัพยากรองค์การ ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน ด้านสภาพแวดล้อมและกลุ่มเป้าหมาย ร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ร้อยละ 64

ประยงค์ บุญมีรอด (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ กรณีศึกษา: องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า (1) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายในระดับเห็นด้วยมากที่สุด (2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย ในระดับเห็นด้วยมาก (3) ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากรในระดับเห็นด้วยปานกลาง (4) ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ในระดับเห็นด้วยมาก (5) ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ในระดับเห็นด้วยมาก (6) ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร ในระดับเห็นด้วยมาก 2) ระดับผลของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครไปปฏิบัติ ในระดับเห็นด้วยปานกลาง 3) ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ และปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย และด้านทรัพยากรของนโยบาย มีอิทธิพลกับ ความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ ร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 44.0

รัชพล ทับล้อม (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ความสำเร็จของการนำนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐไปสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า 1. ปัจจัยความสำเร็จต่อการนำนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 5 ตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยความสำเร็จของการนำนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ส่วนการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 11 ตัวแปร กับตัวแปรตาม ด้วยสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน มี 6 ตัวแปร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ คือ (1) ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (2) ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร (3) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์การ (4) ด้านทรัพยากรของนโยบาย (5) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (6) ด้านความร่วมมือหรือตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยสรุปผลการทดสอบการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ระหว่างตัวแปรความสำเร็จของการนำนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์กับตัวแปรอิสระร่วมกันอธิบายการผันแปร ความสำเร็จของการนำนโยบายการนำเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ร้อยละ 50.9 ($R^2 = 0.509$) โดยตัวแปรอิสระที่มีอำนาจการอธิบายมากที่สุดในสมการ มี 3 ตัวแปร คือ (1) ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย (3) ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร มีอิทธิพลกับความสำเร็จของการนำนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากการศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยของการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า มีข้อค้นพบหรือสมมุติฐานที่ได้รับการยอมรับจากงานวิจัย ซึ่งสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 2.6 ผลงานวิจัยและข้อค้นพบทางการวิจัยของนักวิชาการ

Research Paper ผลงานวิจัย	Findings (Confirmed hypothesis) ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี ของ ถนอม คະຕະວຽດ(2553)	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ด้านความชัดเจนของนโยบายด้านทรัพยากรองค์การ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน ด้านสภาพแวดล้อม และกลุ่มเป้าหมายประชาชนผู้รับบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยจะให้ความสำคัญกับ ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบายมากกว่าด้านอื่น
2. การนำนโยบายด้านการจัดการขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี ของ วัลลภ ศัพท์พันธ์ุ (2555)	1) การนำนโยบายด้านการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยในด้านการปฏิบัติตามแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับนำไปปฏิบัติได้มาก และในด้านการปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยตามโครงการ/กิจกรรมที่ได้ระบุไว้ในแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 2) สมรรถนะขององค์การในการนำนโยบายด้านการจัดการขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ โครงสร้างองค์การที่เหมาะสม ปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ความเพียงพอของงบประมาณ ปริมาณและคุณภาพของสถานที่ ปริมาณและคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์ อยู่ในระดับนำไปปฏิบัติได้มากทุกด้าน 3) ปัจจัยสมรรถนะขององค์การในการนำนโยบายด้านการจัดการขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ โครงสร้างองค์การที่เหมาะสม ปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ความเพียงพอของงบประมาณ ปริมาณและคุณภาพของสถานที่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการนำนโยบายด้านการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

Research Paper ผลงานวิจัย	Findings (Confirmed hypothesis) ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
3. ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ของขวัญใจ สุดถนอม (2558)	1) ระดับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในรายด้านพบว่า ด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบายโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านทรัพยากรองค์การโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านสมรรถนะของหน่วยงานปฏิบัติโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2) ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก รายด้านพบว่า ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมาก ด้านความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อนโยบาย อยู่ในระดับปานกลาง 3) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ และปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบาย ด้านทรัพยากรองค์การ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานปฏิบัติ ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน และด้านสภาพแวดล้อมและกลุ่มเป้าหมายประชาชน ผู้รับบริการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปราณบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 4) ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบาย ด้านทรัพยากรองค์การ ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน ด้านสภาพแวดล้อมและกลุ่มเป้าหมาย ร่วมกันอธิบายการผันแปร ความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ร้อยละ 64

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

Research Paper ผลงานวิจัย	Findings (Confirmed hypothesis) ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
4. ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ กรณีศึกษา: องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ของ ประยงค์ บุญมี รอด (2558)	1) ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า (1) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายในระดับเห็นด้วยมากที่สุด (2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย ในระดับเห็นด้วยมาก (3) ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ในระดับเห็นด้วยปานกลาง (4) ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ในระดับเห็นด้วยมาก (5) ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ในระดับเห็นด้วยมาก (6) ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร ในระดับเห็นด้วยมาก 2) ระดับผลของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครไปปฏิบัติ ในระดับเห็นด้วยปานกลาง 3) ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ และปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย และด้านทรัพยากรของนโยบาย มีอิทธิพลกับ ร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 44.0

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

Research Paper ผลงานวิจัย	Findings (Confirmed hypothesis) ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
5. ความสำเร็จของการนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐไปสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ของ รัชพล ทับล้อม (2558)	1) ปัจจัยความสำเร็จต่อการนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 5 ตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยความสำเร็จของการนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ส่วนการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 11 ตัวแปร กับตัวแปรตาม มี 6 ตัวแปร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ คือ (1) ด้านลักษณะขององค์การที่นโยบายไปปฏิบัติ (2) ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร (3) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์การ (4) ด้านทรัพยากรของนโยบาย (5) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (6) ด้านความร่วมมือหรือตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ โดยสรุปผลการทดสอบการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ระหว่างตัวแปรความสำเร็จของการนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์กับตัวแปรอิสระร่วมกันอธิบายการผันแปร ความสำเร็จของการนโยบายการนำเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ร้อยละ 50.9 ($R^2 = 0.509$) โดยตัวแปรอิสระที่มีอำนาจการอธิบายมากที่สุดในการมี 3 ตัวแปร คือ (1) ด้านลักษณะขององค์การที่นโยบายไปปฏิบัติ (2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย (3) ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร มีอิทธิพลกับความสำเร็จของการนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาเกี่ยวกับระดับความสำเร็จต่อการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครโดยใช้ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของแวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter and Van Horn, 1975, อ้างถึงในวรเดช จันทรศร, 2551, หน้า 122) ประกอบด้วยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากรด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมสนับสนุนในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติและการบรรลุวัตถุประสงค์ความพึงพอใจของผู้ประสบภัยมาเป็นแนวทางในการสร้างเป็นกรอบแนวคิดการศึกษาในครั้งนี้

ภาพที่ 2.3 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม” เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยมีระเบียบและขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้ คือสมุทรสงคราม

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 การตีความค่าสัมประสิทธิ์ r โดยสังเขป

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษา ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทุกแห่งในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 26 แห่ง รวมทั้งสิ้น 1,221 คนทำการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยแนวคิดของ ยามาเน ได้ขนาดกลุ่ม ตัวอย่าง 305 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ได้กลุ่มตัวอย่าง 222 คน คิดเป็นร้อยละ 80

การวัดและวิเคราะห์ค่า การจำแนกทัศนคติจากผู้ตอบแบบสอบถามใช้มาตรวัดของ Likert จำนวน 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยกำหนด Scale การแปลผล ดังนี้

มากที่สุด	=	5	คะแนน
มาก	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
น้อย	=	2	คะแนน
น้อยที่สุด	=	1	คะแนน

และการจำแนกช่วงการวัดโดยการคำนวณหาพิสัย ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{พิสัย} &= \frac{\text{max} - \text{min}}{\text{Max}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

มาตรชี้วัดที่เป็นอัตราช่วง จะเป็น				
1	-	1.80	ถือว่า	น้อยที่สุด
1.81	-	2.60	ถือว่า	น้อย
2.61	-	3.40	ถือว่า	ปานกลาง
3.41	-	4.20	ถือว่า	มาก
4.21	-	ขึ้นไป	ถือว่า	มากที่สุด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และมีวิธีการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งได้จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสร้างเครื่องมือคือแบบสอบถาม โดยให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) จุดมุ่งหมายเพื่อทราบข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติไปปฏิบัติในด้านมาตรฐานของนโยบายด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากรด้านความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านผลของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ

แบบสอบถามใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินของกลุ่มตัวอย่าง ใช้เกณฑ์วัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ เรนนิส เอ ลิเกอร์ต (Ranis A. Likert อ้างถึงใน สีน พันธุ์พินิจ, 2549, หน้า 153) ดังนี้

5	คะแนน	หมายถึง	มากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	มาก
3	คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	น้อย
1	คะแนน	หมายถึง	น้อยที่สุด

3.2.1 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลจาก แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์ขอบเขตการศึกษา และนำแนวคิดและทฤษฎีมากำหนดกรอบแนวคิดที่เกี่ยวกับเนื้อหา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำ ปรับปรุง แก้ไข ข้อคำถาม ให้ครอบคลุมรายละเอียดเนื้อหาทั้งหมด

3.2.2 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข และผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ ประกอบด้วย
  - 1) นายธีรภัทร์ ผิวสวัสดิ์ ตำแหน่ง หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดเชียงใหม่ สาขาฝาง
  - 2) นายมานิตย์ สำลีพันธ์ ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์และการจัดการ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสมุทรสงคราม
  - 3) นายอนุตร ปางพุดพิงษ์ ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์และการจัดการ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสมุทรสงคราม
2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alfa coefficient) ของครอนบัค (Cronbach อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536, หน้า 170-171)
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ควบคุมเพื่อขอความเห็นชอบนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาภายในแบบสอบถามและวิธีการตอบแก่ทีมงานของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสมุทรสงคราม

2. ผู้วิจัยและทีมงานของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสมุทรสงคราม แบ่งแยกเขตรับผิดชอบแต่ละอำเภอ ลงพื้นที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งตามที่ได้รับมอบหมาย
3. ผู้วิจัยและทีมงานของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสมุทรสงคราม ได้แจกแบบสอบถามให้กลุ่มเป้าหมายและรองจนกระทั่งตอบคำถามครบถ้วน ซึ่งในระหว่างนั้นถ้าผู้ตอบมีข้อสงสัยเกี่ยวกับคำถาม ผู้วิจัยหรือทีมงานจะตอบข้อสงสัยนั้น
4. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่ตอบเสร็จแล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา 222 ชุด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำข้อมูลมาจัดระบบ เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผล

ข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้แล้ว จะถูกนำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) โดยเลือกใช้สถิติดังต่อไปนี้

- 1.สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อบรรยายลักษณะต่าง ๆ ของตัวแปร
- 2.สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว (Pearson Correlation) และสถิติตัวแปรมากกว่า 2 ตัวแปรการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) เพื่อทดสอบสมมติฐานทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 1 “ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง”

H_0 : ความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติอยู่ในระดับไม่สูง

H_A : ความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง

สมมติฐานข้อที่ 2 “ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ”

H_0 : “ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบายอย่างน้อยหนึ่งปัจจัยไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ”

H_1 : “ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบายอย่างน้อยหนึ่งปัจจัยมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ

สมมติฐานข้อที่ 3 “ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบายร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติได้อย่างน้อยร้อยละ40”

H0: “ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบายไม่สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติได้อย่างน้อยร้อยละ40”

3.5 การตีความค่าสัมประสิทธิ์ r โดยสังเขป

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติด้วยสถิติเพียร์สัน อาร์(Hinkle D.E, 1998, p.118)

r =	มีความสัมพันธ์
.10	ต่ำมาก
.20	ต่ำ
.30	ปานกลางค่อนข้างต่ำ
.40	ปานกลาง
.50	ปานกลาง
.60	ปานกลางค่อนข้างสูง
.70	ค่อนข้างสูง
.80	สูง
.90	สูงมาก

ที่มา: Hinkle D.E. (1998). p.118.

บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย

ในการศึกษา ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ: องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม จากการศึกษาปรากฏผลดังนี้

4.1 ปัจจัยภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

4.2 ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามประกอบด้วย 1.ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2.ด้านทรัพยากรของนโยบาย 3.ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร 4.ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 5.ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 6.ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร

4.3 ความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติในด้านการบริหารจัดการงบประมาณ

4.4 การทดสอบสมมติฐาน

4.1 ปัจจัยภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

	ปัจจัยภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	168	75.7
	หญิง	54	24.3
อายุ			
	20-29 ปี	45	20.3
	30-39 ปี	81	36.5
	40-49 ปี	55	24.8
	50-59 ปี	41	18.5
ตำแหน่ง			
	ข้าราชการ	153	68.9
	ลูกจ้างประจำ	45	20.3
	พนักงานข้าราชการ	24	10.8
ระยะเวลาการปฏิบัติงาน			
	1-3 ปี	42	18.9
	4- 6 ปี	51	23.0
	7-9 ปี	69	31.1
	10 ปีขึ้นไป	60	27.0
ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	90	40.5
	ปริญญาตรี	99	44.6
	ปริญญาโท	33	14.9
	รวม	222	100.00

จากตารางที่ 4.1 ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

เพศพบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชายมากที่สุด จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7 และเพศหญิงจำนวน 54 คนคิดเป็นร้อยละ 24.3 ตามลำดับ

อายุพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 30 – 39 ปีมากที่สุด จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาอายุ 40 – 49 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 เท่ากับอายุ 20-29 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 และอายุ 50-59 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 น้อยที่สุดตามลำดับ

ตำแหน่ง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้าราชการจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 ลูกจ้างประจำ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3และพนักงานราชการ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 น้อยที่สุดตามลำดับ

ระยะเวลาการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย พบว่า ผู้ตอบแบบ สอบถามที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 7-9 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมาเวลา 10 ปีขึ้นไป จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 เท่ากับเวลา 4-6 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 และเวลา 1 – 3 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 น้อยที่สุดตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จบปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 รองลงมาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 และปริญญาโท จำนวน 33 คนคิดเป็นร้อยละ 14.9 น้อยที่สุดตามลำดับ

4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

ตารางที่ 4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ(ภาพรวม)

รายการ	Mean	S.D.	แปลผล
1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	4.64	0.44	มากที่สุด
2. ด้านทรัพยากรของนโยบาย	3.94	0.66	มาก
3. ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร	3.30	0.55	ปานกลาง
4. ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ	3.74	0.49	มาก
5. ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	3.62	0.66	มาก
6. ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร	4.00	0.32	มาก
รวม	4.26	0.42	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 พบผลการศึกษาดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติภาพรวม ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.26 เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายเห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.64 รองลงมาคือ ด้านประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ค่าเฉลี่ย = 4.00 และด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร เห็นด้วยน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ (ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย)

รายการ	Mean	S.D.	แปลผล
1. นโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีเป้าหมายของการดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม	4.42	0.63	มากที่สุด
2. นโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีเป็นประโยชน์ต่อผู้ประสบภัย	4.59	0.49	มากที่สุด
3. นโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยสามารถปฏิบัติได้ตามระยะเวลาและขั้นตอนที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง	4.12	0.59	มาก
4. นโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีผลสัมฤทธิ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้	4.74	0.43	มากที่สุด
5. ผู้ประสบภัยได้รับผลประโยชน์จากนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย	4.86	0.34	มากที่สุด
รวม	4.64	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบผลการศึกษาดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ(ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย) ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.64 เมื่อพิจารณาเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อที่ 5 ผู้ประสบภัยได้รับผลประโยชน์จากนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย เห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.86 รองลงมาคือ ข้อที่ 4 นโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีผลสัมฤทธิ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ค่าเฉลี่ย = 4.74 และข้อที่ 3 นโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยสามารถปฏิบัติได้ตามระยะเวลาและขั้นตอนที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง เห็นด้วยน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.12 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ (ด้านทรัพยากรของนโยบาย)

รายการ	Mean	S.D.	แปลผล
6. หน่วยงานได้รับงบประมาณที่เพียงพอในการนำไปดำเนินงานตามนโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้บรรลุเป้าหมายได้	4.42	0.73	มากที่สุด
7. หน่วยงานที่มีส่วนร่วมมีความพร้อมในด้านวัสดุ อุปกรณ์ในการนำนโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ	3.51	0.75	มาก
8. หน่วยงานมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอแก่การนำนโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ	3.80	0.57	มาก
9. หน่วยงานมีสถานที่ในการดำเนินงานตามนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างเพียงพอ	4.07	0.41	มาก
10. หน่วยงานมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อสนับสนุนให้การนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติสำเร็จด้วยดีอย่างเพียงพอ	3.47	0.74	มาก
รวม	3.94	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบผลการศึกษาดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ (ด้านทรัพยากรของนโยบาย) ในระดับเห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ย = 3.94 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อที่ 6 หน่วยงานได้รับงบประมาณที่เพียงพอในการนำไปดำเนินงานตามนโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ให้บรรลุเป้าหมายได้ เห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.42 รองลงมาคือ ข้อที่ 9 หน่วยงานมีสถานที่ในการดำเนินงานตามนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างเพียงพอ ค่าเฉลี่ย = 4.07 และข้อที่ 10 หน่วยงานมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนให้การนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติสำเร็จด้วยดีอย่างเพียงพอ เห็นด้วยน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.47 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ (ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร)

รายการ	Mean	S.D.	แปลผล
11. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีจำนวนเพียงพอกับปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ	3.07	0.38	ปานกลาง
12. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความสามารถในการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ	3.16	0.47	ปานกลาง
13. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีพื้นฐานความรู้ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย	2.99	0.58	ปานกลาง
14. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับการอบรม ฝึกงานหรือศึกษาเพิ่มเติมเพื่อพัฒนางานตามนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย	3.36	0.76	ปานกลาง
15. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมเพื่อนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ	3.54	0.79	มาก
รวม	3.30	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบผลการศึกษาดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ (ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร) ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ย = 3.30 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อที่ 15 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมเพื่อนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ เห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.54 รองลงมาคือ ข้อที่ 14 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับการอบรม ฝึกงานหรือศึกษาเพิ่มเติมเพื่อ พัฒนางานตามนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ค่าเฉลี่ย = 3.36 และข้อที่ 13 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีพื้นฐานความรู้ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยเห็นด้วยน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย = 2.99 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ (ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ)

รายการ	Mean	S.D.	แปลผล
16. ส่วนราชการระดับจังหวัดให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี	4.07	0.47	มาก
17. ส่วนราชการระดับอำเภอให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายของการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี	4.42	0.55	มากที่สุด
18. กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี	4.03	0.33	มาก
19.เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี	4.08	0.51	มาก
รวม	3.74	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบผลการศึกษาดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไป(ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ)ในระดับเห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ย = 3.74 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อที่ 17 ส่วนราชการระดับอำเภอให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายของการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี เห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.42 รองลงมาคือ ข้อที่ 19 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการ

น่านโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดีค่าเฉลี่ย = 4.08 และข้อที่ 18 กำหนด/ผู้ใหญบ้านให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการน่านโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี เห็นด้วยน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.03 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการน่านโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ (ด้านลักษณะขององค์กรที่น่านโยบายไปปฏิบัติ)

รายการ	Mean	S.D.	แปลผล
20. ผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจนโยบายของการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยก่อนที่จะปฏิบัติงาน	3.42	0.62	มาก
21. ผู้ปฏิบัติมีความรู้ความสามารถในการน่านโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ	3.43	0.70	มาก
22. ผู้ปฏิบัติงานเต็มใจที่จะปฏิบัติงานตามนโยบายของการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย	4.08	0.58	มาก
23. ผู้ปฏิบัติงานมีความยินดีที่จะให้บริการและให้ความร่วมมือแก่บุคคลในหน่วยงานในการน่านโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ	4.22	0.60	มากที่สุด
24. ผู้ปฏิบัติงานมีความพร้อมที่จะอุทิศและเสียสละเวลาให้การน่านโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ	3.23	0.48	ปานกลาง
รวม	3.62	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบผลการศึกษาดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการน่านโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไป (ด้านลักษณะขององค์กรที่น่านโยบายไปปฏิบัติ) ในระดับเห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ย = 3.62 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อที่ 23 ผู้ปฏิบัติงานมีความยินดีที่จะให้บริการและให้ความร่วมมือแก่บุคคลในหน่วยงานในการน่านโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติเห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.22 รองลงมาคือ ข้อที่ 22 ผู้ปฏิบัติงานเต็มใจที่จะปฏิบัติงานตามนโยบายของการดำเนินงาน

ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยค่าเฉลี่ย = 4.08 และข้อที่ 24 ผู้ปฏิบัติงานมีความพร้อมที่จะอุทิศและเสียสละเวลาให้กับการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไป เห็นด้วยน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.23 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ (ประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร)

รายการ	Mean	S.D.	แปลผล
25. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีการประชาสัมพันธ์การนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในรูปแบบของสื่อต่างๆ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบเกี่ยวกับขั้นตอนวิธีการดำเนินงาน และระยะเวลา	3.81	0.71	มาก
26. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถหาข้อมูลการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเว็บไซต์ของกระทรวงมหาดไทยได้	3.91	0.41	มาก
27. เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้บริการข้อมูลข่าวสารตอบคำถามแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยวิธีด้วยตนเอง และทางโทรศัพท์ด้วยความชัดเจน	3.86	0.68	มาก
28. เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บริการข้อมูล ขั้นตอนการดำเนินการตามนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยด้วยความชัดเจน	3.32	0.60	ปานกลาง
29. ผู้ที่มีส่วนร่วมตามนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร ด้วยความเข้าใจอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง	3.53	0.50	มาก
รวม	4.00	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบผลการศึกษาดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไป (ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร) ในระดับเห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ย = 4.00 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อที่ 26 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถหาข้อมูลการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเว็บไซต์ของกระทรวงมหาดไทยได้ เห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.91 รองลงมาคือ ข้อที่

27 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้บริการข้อมูลข่าวสาร ตอบคำถามแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยวิธีด้วยตนเอง และทางโทรศัพท์ด้วยความชัดเจนค่าเฉลี่ย = 3.86 และข้อที่ 28 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บริการข้อมูล ขั้นตอนการดำเนินการตามนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยด้วยความชัดเจนเห็นด้วยน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.32 ตามลำดับ

4.3 ความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.9 ความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ

รายการ	Mean	S.D.	แปลผล
1. งบประมาณของหน่วยงานที่ตั้งไว้ สำหรับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น	3.28	0.53	ปานกลาง
2. ขั้นตอนและวิธีการเบิกจ่ายงบประมาณเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น มีความรวดเร็วทันเวลา	3.54	0.57	มาก
3. กรณีเกิดเหตุสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ หน่วยงานของท่าน สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงที	3.38	0.65	ปานกลาง
4. ในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของหน่วยงาน เป็นไปตามระเบียบของราชการ	3.32	0.54	ปานกลาง
5. หน่วยงานท่านมีการตั้งงบประมาณ สำหรับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในแต่ละปีงบประมาณ	3.33	0.64	ปานกลาง
รวม	3.30	0.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบผลการศึกษาดังนี้

ความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ย = 3.30 เมื่อพิจารณา รายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ข้อที่ 2 ขั้นตอนและวิธีการเบิกจ่ายงบประมาณเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น มีความรวดเร็วทันเวลา เห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.54 รองลงมาคือ ข้อที่ 3. กรณีเกิดเหตุสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ หน่วยงานของ

ท่านสามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้อย่างทันทั่วทั้งที่ค่าเฉลี่ย = 3.38 และข้อที่ 1 งบประมาณของหน่วยงานที่ตั้งไว้ สำหรับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น เห็นด้วยน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.28 ตามลำดับ

4.4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่.1

H₀: ความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

H_A: ความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง

สมมติฐานข้อที่ 2

H₀: “ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบายอย่างน้อยหนึ่งปัจจัย ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ”

H₁: “ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบายอย่างน้อยหนึ่งปัจจัย มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ”

สมมติฐานข้อที่ 3

H₀: “ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบายไม่สามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติได้อย่างน้อยร้อยละ 40”

H₁: “ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบายสามารถร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติได้อย่างน้อยร้อยละ 40”

4.4.1 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 จากตารางที่ 4.9 พบว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ที่ระดับปานกลาง (3.30) ไม่เป็นไปตามสมมติฐานจึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย และปัจจัยส่วนบุคคลมี 11 ตัวแปร คือ 1. เพศ (X1) 2. อายุ (X2) 3. ตำแหน่ง (X3) 4. ระยะเวลาการ

ปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น (X4) 5. ระดับการศึกษา (X5) 6. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X6) 7. ด้านทรัพยากรของนโยบาย (X7) 8. ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร (X8) 9. ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ (X9) 10. ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (X10) 11. ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร (X11) ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม คือความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบายปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.10 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา N = 222

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ(x)	ความสำเร็จของการ นำนโยบาย(y)	ระดับ
เพศ (X1)	0.210*	ต่ำ
มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X6)	0.200*	ต่ำ
ด้านทรัพยากรของนโยบาย (X7)	0.298*	ต่ำ
ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร (X8)	0.270*	ต่ำ
ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ (X9)	0.451*	ปานกลาง
ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (X10)	0.423*	ปานกลาง
ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร (X11)	0.360*	ค่อนข้างต่ำ

(r = 0.66) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ = 0.05*

จากตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติพบว่า และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเพศ (r=.210) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (r=.200)

ด้านทรัพยากรของนโยบาย ($r = .298$) และด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ($r = .270$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีความแกร่งของความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ส่วนในด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ($r = .451$) ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ($r = .423$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีความแกร่งของความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร ($r = .360$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีความแกร่งของความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ค่อนข้างต่ำภาพรวม $r=0.66$ แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลางเชิงบวกจึงยอมรับสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 3 การศึกษาครั้งนี้ได้นำปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ 1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2. ด้านทรัพยากรของนโยบาย 3. ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร 4. ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 5. ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 6. ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร และปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ 1. เพศ 2. อายุ 3. ตำแหน่ง 4. ระยะเวลาการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น 5. ระดับการศึกษา เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม ไปปฏิบัติ โดยใช้วิธีสมการเส้นตรง (Linear Regression) และศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการดำเนินงานสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุไปปฏิบัติ โดยใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติในรูปสมการถดถอยเชิงซ้อน และประมาณค่าสมการโดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด โดยใช้วิธี Multiple Regression การศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 222 คน ได้ใช้สัมประสิทธิ์ BETA (β) และค่าสัมประสิทธิ์ในการตัดสินใจ (R^2)

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอนระหว่างความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย

ตัวแปร		แบบจำลอง
ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ(X9)	B	1.347
	T	(8.624)*
ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร (X 8)	B	-0.576
	T	(-3.732)*
ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X6)	B	-0.461
	T	(-2.450)*
ด้านทรัพยากรของนโยบาย (X7)	B	-0.330
	T	(-2.265)*
ตัวคงที่		4.378
	T	(5.394)
	R ²	0.440
	See	0.52143
	F	13.513
	Sig. F	0.000**

B = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอนปัจจัยส่วนบุคคล 6 ตัวแปร และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย 6 ตัวแปร ร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 44.0 โดยมีตัวแปรอิสระที่มีอำนาจการอธิบายมากที่สุดในการมี 4 ตัวแปร ได้แก่ ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย และด้านทรัพยากรของนโยบาย สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 “ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย ร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติได้อย่างน้อยร้อยละ 40” จึงยอมรับสมมติฐาน

สรุปการวิเคราะห์สมมติฐาน

ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า อยู่ที่ระดับปานกลาง (3.30) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติพบว่า และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเพศ ($r=.210$) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ($r=.200$)ด้านทรัพยากรของนโยบาย ($r = .298$) และด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร($r = .270$)มีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีความแกร่งของความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ส่วนในด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ($r = .451$)ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ($r = .423$)มีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีความแกร่งของความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร($r = .360$)มีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีความแกร่งของความสัมพันธ์ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำภาพรวม ($r=0.66$) แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลางเชิงบวกจึงยอมรับสมมติฐานที่ 2

การทดสอบความผันแปรของความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติจากปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้วย การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอนปัจจัยส่วนบุคคล 6 ตัวแปร และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย 6 ตัวแปร ร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 44.0 โดยมีตัวแปรอิสระที่มีอำนาจการอธิบายมากที่สุดใสมการมี 4 ตัวแปร ได้แก่ ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย และด้านทรัพยากรของนโยบาย สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 จึงยอมรับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามผู้ศึกษาได้นำเสนอประเด็นในการสรุปผลการศึกษา จำนวน 3 ประเด็น ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษาเรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม ผู้ศึกษาได้สรุปผลการศึกษาดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย ร้อยละ 75.7 อายุระหว่าง 30– 39 ปี ร้อยละ 36.5ข้าราชการ ร้อยละ 68.9ระยะเวลาการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 27.0และจบปริญญาตรี ร้อยละ 44.6

5.1.2 ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามประกอบด้วย 1.ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2.ด้านทรัพยากรของนโยบาย 3.ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร 4.ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ 5. ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ6. ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ความสำเร็จของการนำนโยบายให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย = 3.30 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานจึงปฏิเสธสมมติฐาน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติพบว่า และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเพศ ($r=.210$) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ($r=.200$)ด้านทรัพยากรของนโยบาย ($r=.298$) และด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร($r=.270$)มีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีความแกร่งของความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ส่วนในด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ($r=.451$) ด้านลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ($r= .423$)มีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีความแกร่งของความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร($r=.360$)มีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีความแกร่งของความสัมพันธ์ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำภาพรวม ($r=0.66$)แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลางเชิงบวกจึงยอมรับสมมติฐานที่ 2

การทดสอบความผันแปรของความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติจากปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้วย การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอนปัจจัยส่วนบุคคล 6 ตัวแปร และปัจจัยแห่งความสำเร็จของนโยบาย 6 ตัวแปร ร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 44.0 โดยมีตัวแปรอิสระที่มีอำนาจการอธิบายมากที่สุดใสมการมี 4 ตัวแปร ได้แก่ ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย และด้านทรัพยากรของนโยบาย สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 จึงยอมรับสมมติฐาน

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติภาพรวมในระดับมาก สามารถสรุปประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

5.2.1 ความสำเร็จต่อการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามมากที่สุด ซึ่งมีผลอภิปรายทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

1) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของ

นโยบายในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้ประสพภัยได้รับผลประโยชน์จากนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยมากที่สุด

2) ด้านทรัพยากรของนโยบายผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยไปปฏิบัติด้านทรัพยากรของนโยบายในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า หน่วยงานได้รับงบประมาณที่เพียงพอในการนำไปดำเนินงานตามนโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัย ให้บรรลุเป้าหมายได้ มากที่สุด

3) ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากรผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยไปปฏิบัติ ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากรในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมเพื่อนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยไปปฏิบัติมากที่สุด

4) ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยไปปฏิบัติด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนราชการระดับอำเภอให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายของการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี มากที่สุด

5) ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยไปปฏิบัติด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้ปฏิบัติงานมีความยินดีที่จะให้บริการและให้ความร่วมมือแก่บุคคลในหน่วยงานในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยไปปฏิบัติมากที่สุด

6) ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยไปปฏิบัติด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถหาข้อมูลการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยจากเว็บไซต์ของกระทรวงมหาดไทยได้ มากที่สุด

5.2.2 ปัจจัยแห่งความสำเร็จต่อการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยไปปฏิบัติขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามมากที่สุด ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีในการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn (1975, p. 208) คือ การดำเนินการโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในภาครัฐ หรือภาคเอกชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมุ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์จากการตัดสินใจดำเนินนโยบายที่ได้กระทำก่อนหน้านั้นแล้ว

5.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสพภัยไปปฏิบัติ ที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความสำเร็จของการนำ

นโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติผู้ตอบแบบสอบถามพึงพอใจเกี่ยวกับความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าขั้นตอนและวิธีการเบิกจ่ายงบประมาณเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้นมีความรวดเร็วทันเวลา มากที่สุด ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีในการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn (1975, p. 208) คือการดำเนินการโดยบุคคล หรือกลุ่มบุคคลในภาครัฐ หรือภาคเอกชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมุ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์จากการตัดสินใจดำเนินนโยบายที่ได้กระทำก่อนหน้านั้นแล้วด้วยเช่นกัน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประยงค์ บุญมีรอด (2558) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ กรณีศึกษา: องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า (1) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายในระดับมากที่สุด (2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย ในระดับมาก (3) ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ในระดับปานกลาง (4) ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ในระดับมาก (5) ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ในระดับมาก (6) ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร ในระดับมาก 2) ระดับผลของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครไปปฏิบัติ ในระดับปานกลาง 3) ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ และปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านทรัพยากรของนโยบายด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากรด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายและด้านทรัพยากรของนโยบาย มีอิทธิพลกับ ความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ ร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 44.0

ในด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากรยังสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญใจ สุดอนอม (2558) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในรายด้านพบว่า ด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบายโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านทรัพยากรองค์การโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านสมรรถนะของหน่วยงานปฏิบัติโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และด้านสภาพแวดล้อมและกลุ่มเป้าหมายประชาชนผู้รับบริการโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2) ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก รายด้านพบว่า ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมาก ด้านความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อนโยบาย อยู่ในระดับปานกลาง 3) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ และปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบาย ด้านทรัพยากรองค์การ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานปฏิบัติ ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน และด้านสภาพแวดล้อมและกลุ่มเป้าหมายประชาชนผู้รับบริการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 4) ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบาย ด้านทรัพยากรองค์การ ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน ด้านสภาพแวดล้อมและกลุ่มเป้าหมาย ร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ร้อยละ 64

ด้านทรัพยากรของนโยบายสอดคล้องกับงานวิจัยของอนอม คະຕະວຸດ (2553) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ด้านความชัดเจนของนโยบายด้านทรัพยากรองค์การ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน ด้านสภาพแวดล้อม และกลุ่มเป้าหมายประชาชนผู้รับบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยจะให้ความสำคัญกับ ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบายมากกว่าด้านอื่น เพราะความสำเร็จหรือล้มเหลว ของนโยบายจะขึ้นอยู่กับความกระจ่างชัดของวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ถ้าวัตถุประสงค์ไม่ชัดเจนโอกาสในการตีความผิดจะมีค่อนข้างมากซึ่งจะเป็น

สาเหตุในการนำไปสู่ความล้มเหลวของนโยบายได้ วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนย่อมทำให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่า อะไร เป็นเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่ผู้กำหนดนโยบายต้องการ เมื่อเข้าใจอะไรเป็นความต้องการ แล้วก็เป็นการ ง่ายที่ทำให้ผู้บริหารกำหนดภารกิจที่เด่นชัด มีการมอบหมายงานหรือการกำหนด ความรับผิดชอบของแต่ละ ฝ่ายให้สัมพันธ์อันจะเป็นแนวทางทำให้การประสานการปฏิบัติเป็นไปโดยราบรื่น โดยเฉพาะนโยบาย หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งเป็นเรื่องใหม่สำหรับส่วนท้องถิ่นที่จะต้องมีการศึกษาและต้องทำความเข้าใจ เพราะบุคลากรส่วนท้องถิ่นจะมีประสบการณ์ในด้านสุขภาพไม่มาก ซึ่งเป้าหมายการนำนโยบาย หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องอยู่บนกรอบแนวคิดของ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ส่วนด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชพล ทับล้อม (2558) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ความสำเร็จของการนำนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ไปสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษา พบว่า 1. ปัจจัยความสำเร็จต่อการนำนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 5 ตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยความสำเร็จของการนำนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ใน องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ส่วนการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร อิสระ 11 ตัวแปร กับตัวแปรตาม ด้วยสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน มี 6 ตัวแปร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ความสำเร็จของการนำนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ คือ (1) ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (2) ด้าน ปริมาณและคุณภาพของบุคลากร (3) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์การ (4) ด้านทรัพยากรของนโยบาย (5) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (6) ด้านความร่วมมือหรือตอบสนองของผู้นำนโยบายไป ปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแห่งความสำเร็จของ การนำนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไป ปฏิบัติ โดยสรุปผลการทดสอบการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ระหว่างตัวแปรความสำเร็จของการนำ นโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง ประจวบคีรีขันธ์กับตัวแปรอิสระร่วมกันอธิบายการผันแปร ความสำเร็จของการนำนโยบายการนำเกณฑ์ คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ร้อยละ 50.9 ($R^2 = 0.509$) โดย ตัวแปรอิสระที่มีอำนาจการอธิบายมากที่สุดในสมการ มี 3 ตัวแปร คือ (1) ด้านลักษณะขององค์การที่นำ นโยบายไปปฏิบัติ (2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย (3) ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร มีอิทธิพลกับ ความสำเร็จของการนำนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.3 ข้อเสนอแนะการศึกษา

เพื่อให้ผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถขยายต่อไปในทัศนะที่กว้างมากขึ้นอันจะเป็นประโยชน์ในการอธิบายปรากฏการณ์และปัญหาของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น หรือปัญหาอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกัน ผู้ทำวิจัยจึงขอเสนอแนะประเด็นสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้

1. แนะนำให้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มประชากร/กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มอื่น ๆ ที่ต้องมีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกเทศบาล หรือสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน หรือสามารถให้คำปรึกษาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของส่วนราชการ ให้กับตัวผู้ประสบภัยได้ ทราบขั้นตอนการให้ความช่วยเหลือ

2. แนะนำให้ศึกษากับตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อเป็นการยืนยันถึงอิทธิพลของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ควรมีการศึกษาในลักษณะเดียวกัน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มเป้าหมายเครือข่ายด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และเครือข่ายอาสาสมัครที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีบทบาทให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในพื้นที่เดียวกัน เพื่อให้ทราบถึงแนวทางและวิธีการบริหารจัดการการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น ทำให้รายละเอียดชัดเจนและสมบูรณ์มากขึ้น

3. แนะนำให้ใช้สถิติตัวอื่นมาวิเคราะห์ในแง่มุมอื่น ๆ โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์ผู้ประสบภัยและประชาชนที่ได้รับผลกระทบ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง และพัฒนาการช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมให้ผู้ประสบภัยได้รับผลประโยชน์จากนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยมากขึ้น

2. ด้านทรัพยากรของนโยบายองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมให้หน่วยงานได้รับงบประมาณเพิ่มมากขึ้นเพื่อนำไปดำเนินงานตามนโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้บรรลุเป้าหมาย

3. ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมเพื่อนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ

4. ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติต้องการปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมให้ส่วนราชการระดับอำเภอให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายของการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น

5. ด้านลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติต้องการปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความยินดีที่จะให้บริการและให้ความร่วมมือแก่บุคคลในหน่วยงานในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติมากขึ้น

6. ด้านประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถหาข้อมูลการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเว็บไซต์ของกระทรวงมหาดไทยได้มากยิ่งขึ้น

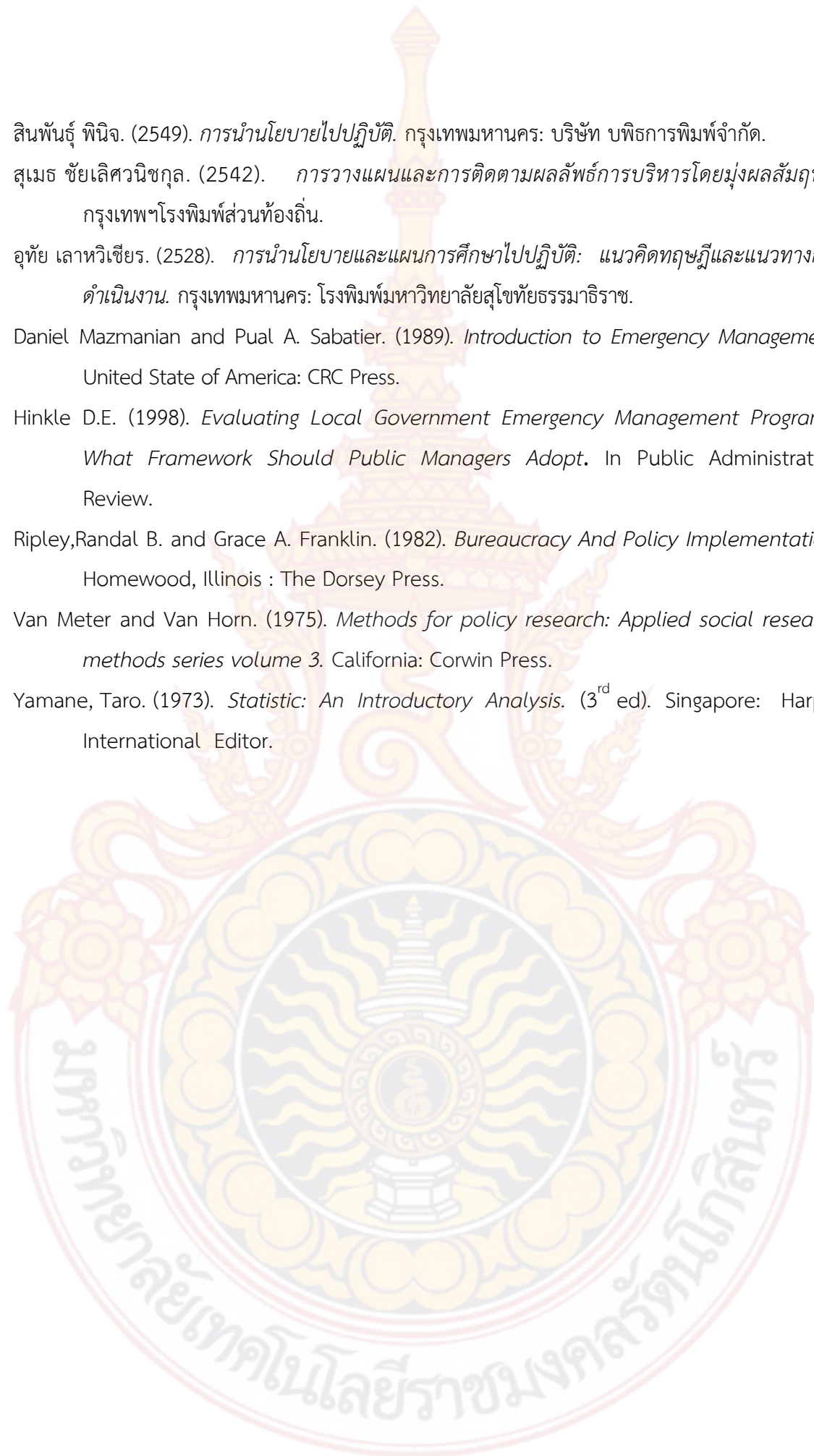
บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง. (2545). *แนวทางปฏิบัติในการให้ความช่วยเหลือประชาชนกรณีเกิดสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: สำนักปลัดกระทรวง.
- _____. (2543). *หลักเกณฑ์ว่าด้วยการตั้งงบประมาณเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2543*. กรุงเทพมหานคร: สำนักปลัดกระทรวง.
- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2556). *หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556*. กรุงเทพมหานคร: สำนักปลัดกระทรวง.
- _____. (2553). *แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.2553-2557*. กรุงเทพมหานคร: สำนักปลัดกระทรวง.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2551). *กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น.
- กฤษดา จันท์เจริญ. (2545). *ศักยภาพในการนำนโยบายถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 1 ในจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกรียงศักดิ์ วงศ์สุกรรม. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ขวัญใจ สุดถนอม. (2558). *ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายกองทุนหลักประกันสุขภาพไปปฏิบัติ กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอปรางค์บรูณ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, กำแพงเพชร.
- จินตนา คำสูง. (2553). *ประสิทธิผลการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 10 แห่ง*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จุฬาลักษณ์ ตุงคำ. (2553). *แนวทางพัฒนาการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอขามเฒ่าบุรี จังหวัดกำแพงเพชร*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

- ถนอม คະตะวงค์. (2553). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดพิษณุโลก*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร,พิษณุโลก.
- ประยงค์ บุญมีรอด. (2558). *ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ กรณีศึกษา: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปราณี จิตรประพัฒน์. (2550). *ประสิทธิผลในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.2541. (14 กรกฎาคม 2541). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 4 ตอนพิเศษ 61 ง.
- พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550. (7 กันยายน 2550). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 124 ตอนที่ 52 ก หน้า 1-23.
- พิชญ์กานต์ ปรีเปรม. (2555). *ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายการดำเนินงานสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนยาง อำเภอมืองจังหวัดเพชรบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2531). *ทฤษฎีองค์กรสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2531). *ทฤษฎีองค์กรสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิภพ ชังเงิน. (2547). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.
- มยุรี อนุมานราชชน. (2553). *การบริหารราชการโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง*. นนทบุรี: สหมิตร พรินติ้ง. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548. (31 มกราคม 2548). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 122 ตอนพิเศษ 9 ง หน้า 25 – 52.
- รัชพล ทับล้อม. (2558). *ความสำเร็จของการนำนโยบายเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐไปสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอมืองประจวบคีรีขันธ์*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.

- เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ. (2551). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารแนวใหม่*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท
วิชั่นพรีนแอนด์มิเดียจำกัด.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2536). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วรเดช จันทรศร. (2548). การนำนโยบายไปปฏิบัติ: ตัวแบบและคุณค่า. *วารสารพัฒนบริหารศาสตร์*,
24(4), หน้า 535-554.
- วัชระ หอมจันทร์กลุ่ม. (2555). *สาเหตุอุปสรรคและแนวทางการจัดเก็บรายได้ให้เกิดประสิทธิภาพของ
องค์การบริหารส่วนตำบลชลสิทธิ์ อำเภอนองแคว จังหวัดสระบุรี. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.*
- วัลลภ ศัพท์พันธุ์. (2555). *การนำนโยบายด้านการจัดการขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณี
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์. สาขาวิชานโยบาย
สาธารณะบัณฑิตวิทยาลัยวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจมหาวิทยาลัยบูรพา.*
- วิยะดา ตีระแพทย์. (2551). *การนำนโยบายถ่ายโอนงานสวัสดิการสังคมสู่การปฏิบัติงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขายุทธศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัยการ
พัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.*
- วุฒิสารตันไชย. (2544). *การกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาการพัฒนา
ประชาธิปไตยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2547). *การกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น: ความก้าวหน้าหลังรัฐธรรมนูญ
พ.ศ.2540*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2543). *นโยบายสาธารณะ: แนวคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ*. กรุงเทพฯ:
เสมาธรรม.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2546). *พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2546*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อสาธาภิบาลดินแดน.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา. (2555).
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559). กรุงเทพฯ: สำนัก
กฤษฎีกา.
- สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. (2545). *คู่มือการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการ
กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต*. กรุงเทพฯ:
สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2555). *การปกครองส่วนท้องถิ่นและอำนาจหน้าที่ของกำนันและ
ผู้ใหญ่บ้าน*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

- สินพันธุ์ พิณีจ. (2549). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท บพิตรการพิมพ์จำกัด.
- สุเมธ ชัยเลิศวณิชกุล. (2542). *การวางแผนและการติดตามผลลัพท์การบริหารโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.
- อุทัย เลหาวิเชียร. (2528). *การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ: แนวคิดทฤษฎีและแนวทางการดำเนินงาน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- Daniel Mazmanian and Pual A. Sabatier. (1989). *Introduction to Emergency Management*. United State of America: CRC Press.
- Hinkle D.E. (1998). *Evaluating Local Government Emergency Management Programs: What Framework Should Public Managers Adopt*. In Public Administration Review.
- Ripley, Randal B. and Grace A. Franklin. (1982). *Bureaucracy And Policy Implementation*. Homewood, Illinois : The Dorsey Press.
- Van Meter and Van Horn. (1975). *Methods for policy research: Applied social research methods series volume 3*. California: Corwin Press.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed). Singapore: Harper International Editor.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ
: กรณีศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ได้จัดทำขึ้น เพื่อการศึกษาหาข้อมูลประกอบการทำสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ของนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมป์ฟอร์ด โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ไปปฏิบัติ

2. กรุณาตอบแบบสอบถามตามคำชี้แจงของแต่ละตอนให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงคำตอบของท่าน ผู้ศึกษาจะนำมาวิเคราะห์ในทางสถิติและเสนอผลการวิเคราะห์เป็นส่วนรวม เพื่อนำไปใช้ในการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครไปปฏิบัติต่อไป

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์ของท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นางสาวมุสตี บุญมีรอด

นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมป์ฟอร์ด

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ใน ( )

1. เพศ

( ) ชาย ( ) หญิง

2. อายุ

( ) 20 - 29 ปี ( ) 30 - 39 ปี
( ) 40 - 49 ปี ( ) 50 - 59 ปี

3. ตำแหน่ง

( ) ข้าราชการ ( ) ลูกจ้างประจำ
( ) พนักงานราชการ

4. ประสบการณ์เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น

( ) เคย ( ) ไม่เคย

5. ระยะเวลาการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น

( ) ระยะเวลา 1 - 3 ปี ( ) ระยะเวลา 4 - 6 ปี
( ) ระยะเวลา 7 - 9 ปี ( ) ระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป

6. ระดับการศึกษา

( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี ( ) ปริญญาตรี
( ) ปริญญาโท ( ) ปริญญาเอก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครไปปฏิบัติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด

ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ	ระดับความสำเร็จ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย					
1. นโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีเป้าหมายของการดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม					
2. นโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีเป็นประโยชน์ต่อผู้ประสบภัย					
3. นโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยสามารถปฏิบัติ					

ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ	ระดับความสำเร็จ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ได้ตามระยะเวลาและขั้นตอนที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง					
4. นโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีผลสัมฤทธิ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้					
5. ผู้ประสบภัยได้รับผลประโยชน์จากนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย					
2. ด้านทรัพยากรของนโยบาย					
1. หน่วยงานได้รับงบประมาณที่เพียงพอในการนำไปดำเนินงานตามนโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ให้บรรลุเป้าหมายได้					
2. หน่วยงานที่มีส่วนร่วมมีความพร้อมในด้านวัสดุ อุปกรณ์ในการนำนโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ					
3. หน่วยงานมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอแก่การนำนโยบายของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ					
4. หน่วยงานมีสถานที่ในการดำเนินงานตามนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างเพียงพอ					
5. หน่วยงานมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อสนับสนุนให้การนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติสำเร็จด้วยดีอย่างเพียงพอ					
3. ด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากร					
1. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีจำนวนเพียงพอกับปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ					
2. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความสามารถในการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ					
3. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีพื้นฐานความรู้ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย					
4. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับการอบรม ฝึกงานหรือศึกษาเพิ่มเติมเพื่อ พัฒนางานตามนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย					
5. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมเพื่อนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ					
4. ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ					
1. ส่วนราชการระดับจังหวัดให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วน					

ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ	ระดับความสำเร็จ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เกี่ยวข้องกับด้วยดี					
2. ส่วนราชการระดับอำเภอให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายของการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี					
3. กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี					
4. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี					
5. ด้านลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ					
1. ผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจนโยบายของการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยก่อนที่จะปฏิบัติงาน					
2. ผู้ปฏิบัติมีความรู้ความสามารถในการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ					
3. ผู้ปฏิบัติงานเต็มใจที่จะปฏิบัติงานตามนโยบายของการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย					
4. ผู้ปฏิบัติงานมีความยินดีที่จะให้บริการและให้ความร่วมมือแก่บุคคลในหน่วยงานในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ					
5. ผู้ปฏิบัติงานมีความพร้อมที่จะอุทิศและเสียสละเวลาให้กับการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ					
6. ประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร					
1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการประชาสัมพันธ์การนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในรูปแบบของสื่อต่างๆ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบเกี่ยวกับขั้นตอนวิธีการดำเนินงาน และระยะเวลา					
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถหาข้อมูลการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเว็บไซต์ของกระทรวงมหาดไทยได้					
3. เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้บริการข้อมูลข่าวสารตอบคำถามแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยวิธีด้วยตนเอง และทางโทรศัพท์					

ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ	ระดับความสำเร็จ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้วยความชัดเจน					
4. เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บริการข้อมูล ขั้นตอนการดำเนินการตามนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยด้วยความชัดเจน					
5. ผู้ที่มีส่วนร่วมตามนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร ด้วยความเข้าใจอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง					

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านผลของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ไปปฏิบัติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด

ผลการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ	ระดับความสำเร็จ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ					
1. งบประมาณของหน่วยงานที่ตั้งไว้ สำหรับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น					
2. ขั้นตอนและวิธีการเบิกจ่ายงบประมาณเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น มีความรวดเร็วทันเวลา					
3. กรณีเกิดเหตุสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ หน่วยงานของท่านสามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงที					
4. ในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของหน่วยงาน เป็นไปตามระเบียบของราชการ					
5. หน่วยงานท่านมีการตั้งงบประมาณ สำหรับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในแต่ละปีงบประมาณ					

ภาคผนวก ข

เครื่องมือการวิจัยและตรวจค่าความเที่ยงตรง

ค่าความเชื่อมั่น Reliability โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค จากโปรแกรม SPSS
 ความคิดเห็นที่มีต่อการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ไปปฏิบัติ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.935	26

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	80.2667	339.582	.317	.935
a2	81.2000	315.131	.741	.930
a3	81.1667	313.592	.785	.929
a4	81.2333	318.944	.730	.930
a5	81.3667	312.585	.733	.930
b1	81.1667	313.592	.785	.929
b2	81.2333	318.944	.730	.930
b3	81.3667	312.585	.733	.930
b4	80.6000	321.834	.708	.931
b5	81.3333	338.713	.377	.935
c1	81.3000	334.217	.367	.935
c2	80.5333	350.671	.013	.938
c3	80.6333	329.895	.649	.932
c4	80.6000	337.972	.379	.935
c5	80.7667	345.082	.128	.938
c7	80.8000	339.959	.333	.935
c8	80.7000	338.631	.303	.936
d1	80.6000	321.834	.708	.931
d2	81.1667	313.592	.785	.929
d3	81.2333	318.944	.730	.930
d4	81.3667	312.585	.733	.930
d5	80.6000	321.834	.708	.931

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปິงจ๊อแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ
องค์กรบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ได้จัดทำขึ้น เพื่อการศึกษาหาข้อมูลประกอบการทำสารนิพนธ์เรื่อง ปິงจ๊อแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ องค์กรบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามของนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปິงจ๊อที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม ไปปฏิบัติ

2. กรุณาตอบแบบสอบถามตามคำชี้แจงของแต่ละตอนให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงคำตอบของท่าน ผู้ศึกษาจะนำมาวิเคราะห์ในทางสถิติและเสนอผลการวิเคราะห์เป็นส่วนรวม เพื่อนำไปใช้ในการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ ต่อไป

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์ของท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ศุติ บุญนิรโรค

นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ใน ( )

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

20 - 29 ปี

30 - 39 ปี

40 - 49 ปี

50 - 59 ปี

3. ตำแหน่ง

ข้าราชการ

ลูกจ้างประจำ

พนักงานราชการ

4. ประสบการณ์เกี่ยวกับกรให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น

เคย

ไม่เคย

5. ระยะเวลาการปฏิบัติงานด้านกรให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น

ระยะเวลา 1 - 3 ปี

ระยะเวลา 4 - 6 ปี

ระยะเวลา 7 - 9 ปี

ระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป

6. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

2	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความสามารถในการนำนโยบายมาให้ ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ			✓	
3	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีพื้นฐานความรู้ในการให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบภัย			✓	
4	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับการอบรม ฝึกงานหรือศึกษาเพิ่มเติมเพื่อ พัฒนาตามนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย			✓	
5	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้ ที่ได้รับจากการฝึกอบรมเพื่อนำนโยบายการดำเนินงานให้ความ ช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ			✓	
4. ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ					
1	ส่วนราชการระดับจังหวัดให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการ ดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องด้วยดี			✓	
2	ส่วนราชการระดับอำเภอให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายของกรม ดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องด้วยดี			✓	
3	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการ ดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องด้วยดี			✓	
4	เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการ ดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องด้วยดี			✓	
5. ด้านลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ					
1	ผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจนโยบายของกรมดำเนินงานให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยก่อนที่จะปฏิบัติงาน			✓	

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านผลของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ไปปฏิบัติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด

ผลการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ		คะแนน IOC			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ					
1	งบประมาณของหน่วยงานที่ตั้งไว้ สำหรับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น			✓	
2	ขั้นตอนและวิธีการเบิกจ่ายงบประมาณเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น มีความรวดเร็วทันเวลา			✓	
3	กรณีเกิดเหตุสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ หน่วยงานของท่านสามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงที			✓	
4	ในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของหน่วยงาน เป็นไปตามระเบียบของราชการ			✓	
5	หน่วยงานท่านมีการตั้งงบประมาณ สำหรับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในแต่ละปีงบประมาณ			✓	

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ .....

(นายมานิตย์ ใสใจพันธ์)

ตำแหน่ง ..หัวหน้ากลุ่มงานพาณิชย์และกฏอัตร

หน่วยงาน ..ส.อ. ๒๓. กิ่งหวัดสมุทรสาคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ
องค์กรบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ได้จัดทำขึ้น เพื่อการศึกษาหาข้อมูลประกอบการทำสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ องค์กรบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามของนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม ไปปฏิบัติ
2. กรุณาตอบแบบสอบถามตามคำชี้แจงของแต่ละตอนให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงคำตอบของท่าน ผู้ศึกษาจะนำมาวิเคราะห์ในทางสถิติและเสนอผลการวิเคราะห์เป็นส่วนรวม เพื่อนำไปใช้ในการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม ไปปฏิบัติ ต่อไป

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์ของท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

มุศดี บุญมีรอด

นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ใน ( )

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

20 - 29 ปี

30 - 39 ปี

40 - 49 ปี

50 - 59 ปี

3. ตำแหน่ง

ข้าราชการ

ลูกจ้างประจำ

พนักงานราชการ

4. ประสบการณ์เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น

เคย

ไม่เคย

5. ระยะเวลาการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น

ระยะเวลา 1 - 3 ปี

ระยะเวลา 4 - 6 ปี

ระยะเวลา 7 - 9 ปี

ระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป

6. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

2	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความสามารถในการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ			✓	
3	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีพื้นฐานความรู้ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย			✓	
4	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับการอบรม ดูงานหรือศึกษาเพิ่มเติมเพื่อพัฒนางานตามนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย			✓	
5	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมเพื่อนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ			✓	
4. ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ					
1	ส่วนราชการระดับจังหวัดให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี			✓	
2	ส่วนราชการระดับอำเภอให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายของการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี			✓	
3	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี			✓	
4	เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี			✓	
5. ด้านลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ					
1	ผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจนโยบายของการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยก่อนที่จะปฏิบัติงาน			✓	

2	ผู้ปฏิบัติมีความรู้ความสามารถในการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ						
3	ผู้ปฏิบัติงานเต็มใจที่จะปฏิบัติงานตามนโยบายของการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย						
4	ผู้ปฏิบัติงานมีความยินดีที่จะให้บริการและให้ความร่วมมือแก่บุคคลในหน่วยงานในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ						
5	ผู้ปฏิบัติงานมีความพร้อมที่จะอุทิศและเสียสละเวลาให้กับการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ						
6. ประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร							
1	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการประชาสัมพันธ์การนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในรูปแบบของสื่อต่างๆ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบเกี่ยวกับขั้นตอนวิธีการดำเนินงาน และระยะเวลา						
2	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถหาข้อมูลการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเว็บไซต์ของกระทรวงมหาดไทยได้						
3	เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้บริการข้อมูลข่าวสาร ตอบคำถามแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยวิธีด้วยตนเอง และทางโทรศัพท์ด้วยความชัดเจน						
4	เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บริการข้อมูล ขั้นตอนการดำเนินการตามนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยด้วยความชัดเจน						
5	ผู้ที่มีส่วนร่วมตามนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร ด้วยความเข้าใจอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง						

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านผลของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ไปปฏิบัติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด

ผลการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ		คะแนน IOC			
		-1	0	1	ข้อเสนอแนะ
ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ					
1	งบประมาณของหน่วยงานที่ตั้งไว้ สำหรับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในท้องถิ่น			✓	
2	ขั้นตอนและวิธีการเบิกจ่ายงบประมาณเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในท้องถิ่น มีความรวดเร็วทันเวลา			✓	
3	กรณีเกิดเหตุสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ หน่วยงานของท่านสามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงที			✓	
4	ในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของหน่วยงาน เป็นไปตามระเบียบของราชการ			✓	
5	หน่วยงานท่านมีการตั้งงบประมาณ สำหรับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในแต่ละปีงบประมาณ			✓	

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ

(นาย ทวีล รัตนวิทักษ์)

ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายสวัสดิการและผู้ประสานงาน

หน่วยงาน สานใจ ปลูก สืบขจัด สิวทร ๕ ตุลาคม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ
องค์กรบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ได้จัดทำขึ้น เพื่อการศึกษาหาข้อมูลประกอบการทำสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ องค์กรบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามของนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงคราม ไปปฏิบัติ

2. กรุณาตอบแบบสอบถามตามคำชี้แจงของแต่ละตอนให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงคำตอบของท่าน ผู้ศึกษาจะนำมาวิเคราะห์ในทางสถิติและเสนอผลการวิเคราะห์เป็นส่วนรวม เพื่อนำไปใช้ในการนำนโยบายในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามไปปฏิบัติ ต่อไป

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์ของท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม
ในครั้งนี้

ศุสดี บุญมีรอด

นักศึกษานิพนธ์ปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ใน ( )

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

20 - 29 ปี

30 - 39 ปี

40 - 49 ปี

50 - 59 ปี

3. ตำแหน่ง

ข้าราชการ

ลูกจ้างประจำ

พนักงานราชการ

4. ประสบการณ์เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น

เคย

ไม่เคย

5. ระยะเวลาการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น

ระยะเวลา 1 - 3 ปี

ระยะเวลา 4 - 6 ปี

ระยะเวลา 7 - 9 ปี

ระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป

6. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

2	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความสามารถในการนำนโยบายมาให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ			✓	
3	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีพื้นฐานความรู้ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย			✓	
4	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับการอบรม ดูงานหรือศึกษาเพิ่มเติมเพื่อพัฒนางานตามนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย			✓	
5	เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมเพื่อนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ			✓	
4. ด้านความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ					
1	ส่วนราชการระดับจังหวัดให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี			✓	
2	ส่วนราชการระดับอำเภอให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายของกรมดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี			✓	
3	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี			✓	
4	เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ขั้นตอนในการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยดี			✓	
5. ด้านลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ					
1	ผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจนโยบายของกรมการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยก่อนที่จะปฏิบัติงาน			✓	

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านผลของการนำนโยบายการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ไปปฏิบัติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด

ผลการนำนโยบายการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไปปฏิบัติ		คะแนน IOC			
		-1	0	1	ข้อเสนอแนะ
ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ					
1	งบประมาณของหน่วยงานที่ตั้งไว้ สำหรับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น			✓	
2	ขั้นตอนและวิธีการเบิกจ่ายงบประมาณเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น มีความรวดเร็วทันเวลา			✓	
3	กรณีเกิดเหตุสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ หน่วยงานของท่าน สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงที			✓	
4	ในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของหน่วยงาน เป็นไปตามระเบียบของราชการ			✓	
5	หน่วยงานท่านมีการตั้งงบประมาณ สำหรับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในแต่ละปีงบประมาณ			✓	

ลงชื่อผู้เชี่ยวชาญ .....

(นายจิระชาติ ไทรทอว)

ตำแหน่ง หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

หน่วยงาน สำนักงานจังหวัดสมุทรสาคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	ผุสดี บุญมีรอด
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 8 กันยายน พ.ศ.2535
สถานที่เกิด	จังหวัดสมุทรสาคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	57 ม.4 ต.สวนส้ม อ.บ้านแพ้ว จ.สมุทรสาคร 74120
สถานที่ทำงาน	บริษัท แอ็ปโซลูท เดนิม จำกัด จังหวัดสมุทรสาคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2553	จบการศึกษาระดับ ปวช. สาขาเลขานุการ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร
พ.ศ.2558	จบปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (บพิตรพิมุข จักรวรรดิ)
ประสบการณ์ทำงาน	
พ.ศ.2552	บริษัท ทีไอที จำกัด มหาชน (ฝึกงาน) ตำแหน่ง: ผู้ช่วยพนักงานตามหนี้
พ.ศ.2556	บริษัท ก้องภพ จำกัด (ฝึกงาน) ตำแหน่ง: ตรวจสอบคุณภาพทั่วไป
พ.ศ.2557	บริษัท อุดมพัฒนา จำกัด (ฝึกงาน) ตำแหน่ง: ผู้ช่วยฝ่ายบุคคล
พ.ศ.2558 – ปัจจุบัน	บริษัท แอ็ปโซลูท เดนิม จำกัด ตำแหน่ง: เลขานุการผู้จัดการแผนกทั่วไป